Tilaushinta:

	Joensuussa:	Postissa:	Toimit.	ristisit.
Koko vuodelta	4 m.	5 m. 78 p.	5 mk.	— p.
Kolm. nelj. vuod.	3 „	— —	—	—
Puolelta vuod.	2 „	2 m. 94 p.	2 „	50 „
Neljännesvuod.	1: 25 p.	— —	—	—
Kuukaudelta	— 50 p.	— 65 p.	—	50 p.

Venäjällä 3 r. 1/1 v., 2 r. 50 k. 3/4 v., 2 r. 1/2 v., 1 r. 1/4 v.

KARJALATAR

(27:s Vuosikerta)

Ilmoitushinta:

Hienolta riviltä 15 p:iä edellä ja 10 p:iä jälestä tekstin.

Raamilliset kuolema-ilmoitukset maksavat 2—3 markkaan, kihlaus-, vihkimä- ja syntymä-ilmoitukset 1 m:kan.

Pitempiaikaisista ilmoituksista myönnetään suurempi alennus.

N:o 128. Joensuussa Tiistaina 5 p:nä Marraskuuta **1901.**

Jakopaikat: Kirjapainon konttori, Schlüterin kirjakauppa, kaupp. F. Neppenströmin, J. Pitkon, I. Ronkaisen, A. Hämäläisen, P. Penttisen ja P. Pajarisen kauppapuodit. Samoissa paikoissa vastaanotetaan tilauksia ja myydään yksityisiä n:roita á 10 p. kpl.

Kotiin kantamisesta kaupungissa maksetaan 1 m. vuodessa.

Toimittaja:
J. V. Ronimus.
Tavataan kirjapainon konttorissa maanant., keskiv. ja perjant. kello 6—7 i. p.

Konttori ja Kirjapaino Kalastajakatu N:o 7, Telefooni N:o 33. — **Jako-aika:** tiistai, torstai ja lauvantai kello 11 a. p.

Ilmoitukset ovat tuotavat lehden konttoriin viimeistään maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina kello 7 i. p.

H. du Bouzet.
COGNAC.

Päivälista.

Postikonttori pidetään auki Lokakuun 14 päivästä 1901 toistaiseksi:

Sunnuntai- ja juhlapäivinä:

Lähtevä puoli kello 8—10 aamup.
Tuleva puoli kello 8—10 aamup. ja sitä paitsi vielä kello 8—8,15 ilialla sanomalehtien ja yksinkertaisten postilähetyksien ulosjakamista varten.

Arkipäivinä:

Lähtevä puoli kello 9 ap.—1 ip. ja 4—6 ip.
Tuleva puoli kello 9 ap.—1 ip. ja 4—6 ip., sitä paitsi vielä kello 8—8,15 illalla sanomalehtien ja yksinkertaisten postilähetyksien ulosjakamista varten.

Postin lähtöaika:

Joka päivä kello 6,20 aamulla kaikille rautatien seuduille sekä ulkomaille, Utraan joka arkipäivä kello 8 i. p.
Sunnuntaina Hammaslahden kautta Rääkkylään, Kiihtelysvaaralle ja Ilomantsiin kello 6,20 aamulla. Kontiolahdelle kello 5 aamulla; Kontiolahdelle, Juukaan, Nurmekseen K. L. ja Pielisjärvelle, sekä Liperiin kello 1/2 9 i. p.
Maanantaina Ilomantsiin ja Kiihtelysvaaralle (Hammaslahden kautta) kello 6,20 aamulla. Kontiolahdelle ja Enoon kello 1/2 9 i. p.
Tiistaina Kontiolahdelle, Juukaan, Nurmekseen K. L. Pielisjärvelle; Polvijärvelle ja Kaaville; Liperiin, Taipaleelle ja Kuusjärvelle kello 1/2 9 i. p.
Keskiviikkona Ilomantsiin, Kiihtelysvaaralle ja Rääkkylään (Hammaslahden kautta) kello 6,20 aamulla.
Torstaina Enoon, Pielisjärvelle, Nurmekseen K. L., Juukaan, ja Kontiolahdelle, Liperiin ja Taipaleelle kello 1/2 9 ip.
Perjantaina Ilomantsiin, Kiihtelysvaaralle ja Rääkkylään (Hammaslahden kautta) kello 6,20 aamulla.
Lauvantaina Ilomantsiin ja Kiihtelysvaaralle (Hammaslahden kautta) kello 6,20 aamulla, Enoon, Pielisjärvelle ja Nurmekseen K. L., Polvijärvelle, Liperiin, Taipaleelle ja Kuusjärvelle klo 1/2 9 i. p.

Postin tulosika:

Joka päivä kello 7 ip. kaikilta rautatien seuduilta ja ulkomailta.
Sunnuntaina Ilomantsista, Kiihtelysvaaralta ja Rääkkylästä klo 7 i. p., Liperistä kello 5 ip., Nurmeksesta, Pielisjärveltä, Juu'asta, Kontiolahdelta klo 3,45 e. p. p.
Maanantaina Ilomantsista ja Kiihtelysvaaralta kello 7 ip.
Tiistaina Pielisjärveltä, Nurmeksesta, K. L., Juu'asta, Enosta ja Kontiolahdelta kello 3,45 aamulla; Kuusjärveltä ja Taipaleelta kello 1/2 3 ip. Polvijärveltä klo 3 ip. ja Liperistä kello 5 ip. Pielisjärveltä, Juu'asta, Nurmeksesta klo 6 1/4 j. p. p. sekä Enosta ja Kontiolahdelta klo 11 1/2 j. p. p.
Keskiviikkona Ilomantsista, Kiihtelysvaaralta ja Rääkkylästä kello 7 ip.
Torstaina Enosta, Pielisjärveltä, Nurmeksesta, Juu'asta, Kontiolahdelta kello 6 1/4 j. p. p. Liperistä kello 5 ip., Taipaleelta kello 6 i. p.,
Perjantaina Ilomantsista, Kiihtelysvaaralta ja Rääkkylästä kello 7 ip.
Lauvantaina Kuusjärveltä ja Taipaleelta kello 1/2 3 ip., Kaavilta ja Polvijärveltä kello 3 ip., Liperistä kello 5 ip., Ilomantsista ja Kiihtelysvaaralta kello 7 ip.

Kirjelaatikot tyhjennetään.

Rehtori Wallen, kauppias K. Judinin, Pohjois-Karjalan kirjapainon ja Maistraatin talon sekä Schlüterin kirjakaupan luona olevat klo 1/2 7 ja 1/2 10 ip. Sitä paitsi Maistraatin talon seinällä oleva klo 6 aamulla ja Postikonttorin edessä postin lähtiessä.
Kaikenlaisia postimerkkiä, kirjekorttia ja postimerkeillä varustettuja kirjekoteloita myydään postikonttorihuoneessa: arkipäivinä: klo 9 ap.—1 ip. ja 4—8,15 illalla ja sunnuntai- ja juhlapäivinä klo 8—10 ap. ja 7—8 15 ip.
Huom.! Kirjelähetyksiin on, siitä varalta että kirje tulee takaisin, paras merkitä lähettäjän nimi ja osoite. — Kaikkiin Wenäjälle meneviin lähetyksiin on osoite kirjoitettava venäjäksi

Kaupungin lääkäri tri S. F. Parviainen vastaanottaa sairaita arkipäivinä kello 9—11 e. pp. ja 5—6 j. pp. ja pyhäpäivinä kello 9—10 e. pp.
Piirilääkäri toht. K. B. Nohrström vastaanottaa sairaita omassa talossaan rantakadulla joka päivä kello 9—11 e. pp. ja 4—5 j. pp. Sunnuntaina ja juhlapäivinä ainoastaan aamupäivällä.
Rahatoimikamari pidetään auki joka arki keskiviikkona ja lauvantaina kello 6—7 ip. raatihuoneella.
Kaupungin viskaali tavataan kotona joka arkipäivä kello 9—11 e. pp.
Suomen pankin konttori kello 10:stä e. pp. kello 2:teen j. pp.
Yhdyspankin konttori kello 10—2 e. pp.
Pohjoismaiden Osake-pankin konttori kello 11—2 päivällä.
Kansallis-Osake-Pankki kello 10:stä e. pp. 2:teen j. pp.
Tullikamari on avoinna kello 10—1 p. ja 5—6 j. pp.

Sähkösanomakonttori on avoinna joka päivä kello 8:sta aamulla kello 9:ään illalla.
Kaupungin Säästöpankki jokaisena lauvantaina raatihuonetalossa kello 5—6 j. pp.
Kansankirjasto pidetään avoinna kirjain lainaamista varten joka Sunnuntaina klo 4—6 i. p. ja joka keskiviikkona 7—8 i. p. Kirjain lainastoon vastaanottamista varten joka Lauvantaina 7—8 i. p.
Sairasvoimistelua ja Massaasia antaa Gabriel von Pfaler kello 11—12 päivällä.
J. Kp. Y:n kirjasto avoinna joka sunnuntaina kello 1/2 1—1/2 2 päiv. kaupungin kokoushuoneella.
Z. Topelius'en nuorisonkirjasto kaup. talolla on avoinna joka perjantaina kello 4—5 i. p.
Suomen Maalaisten Paloapu-yhdistys vakuuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta maaseudulla. Asiamies Liperin piirissä: K. E. Herckman.

K. Markkasen
Parturitupa
Joensuussa
Raatihuonekadulla n:o 1 on avoinna joka päivä kello 7 a. p. klo 8:aan i. p.

Huoneita ja ruokaa
matkustajille saatavana Papinkadulla N:o 10
E. Andersin.

Kokouksia.

Kokous.

Liperin säästöpankin varsinainen isäntäin kokous pidetään marraskuun 16 päivänä kauppias J. Sormusen talossa kello 10 e. pp., jossa keskustellaan ja päätetään säännön 8 § asiat. Kokoukseen kutsutaan isännät saapumaan. Liperissä Marrask. 2 p. 1901.

Säästöpankin Hallitus.

Yhtiökokous.

Höyryvenhe-Osakeyhtiö Salmin osakkeen omistajat

kutsutaan täten ylimääräiseen yhtiökokoukseen, joka pidetään 14 p:nä Marraskuuta kello 4 j. pp. Herrojen Petter Parviainen & C:on konttorissa Joensuussa ja jossa päätetään höyryvenhe „Salmin“ myynnistä sekä sen ohessa mahdollisesti esiintulevasta kysymyksestä osakeyhtiön lopettamisesta tahi osakepääoman lisäämisestä uuden laivan hankkimista varten.

Joensuussa 2 p:nä Marraskuuta 1901.

Johtokunta.

Ilmoituksia

Varatuomarien
Falck & Rosberg
Lakiasiain toimisto
Wiipurissa.
Braahenkatu 10.
Matkustetaan maaseuduille.

Vakuutus-Osakeyhtiö
KALEVA
vastaanottaa **Elinkorko-,** ja myöntää: **Pääoma-, Varustus-, Henki-** Vakuutuksia.
ja **kansanvakuutuksia ilman lääkärin tutkimusta.**
Asiamiehet Joensuussa
Axel Alfthan.
Aug. Kilpi.

Dittmar & Indrenius
Helsinki, Unioninkatu 30.
Asianajo- & Inkassotoimisto.
Avoinna 10—1/2 4. Tel. 1178.
Toimittaa kaikenlaatuisia lakiasioita ja inkassotehtäviä kaikkialla maassa. **Matkustetaan maaseuduille.**
Hoitajat: e. Senaattori G. Langenskiöld, varatuomari John Dittmar ja Lakit. kand. E. Indrenius.

Allekirjoittanut
vastaanottaa niinkuin ennenkin sairaita ja hammassairaita kello 9—11 a. p. ja kello 4—5 i. p.
K. B. Nohrström.
Piirilääkäri.

Valokuvaaja.
Atelierini pidetään auki arkipäivinä klo 9 e. pp. klo 4 i. p. Sunnuntaisin klo 12—4 i. p.
Betty Paqvalén.

Vakuutus-Osakeyhtiö
SKANDIA
myöntää Palo- ja Henkivakuutuksia (jälkimäisiä osuudella yhtiön voittoon).
Rahasto noin
Smk. 57,000,000: —
Asiamies Joensuussa:
A. Paqvalén.
(S. S. I. 12,603).

Huom.!
Loppuun myynti.
Allekirjoittaneen kangaskaupassa myydään tästä päivästä alkaen toistaiseksi alennetulla hinnalla kaikenlaista **vaatetavaraa,** myöskin pientä **tavaraa,** josta täten ostohalullisille ilmoitetaan. Joensuussa 29 p. Lokak. 1901.
W. Hämäläinen.

Schlüterin kirjakaupassa:
Aan, Hevoskasvatuksemme. 1 mk.
„ Vår Hästafvel. 1 mk.
Snellmanin valitut teokset 30, 31 v. 1 mk.
Saphir, Kirje Heprealaisille 19, 20 v. 20 p.
Bring, Rippipuheita. 1: 50 p.
Rosenius, Herran ehtoollisesta. 35 p.
Peltonen, Puhetaito, 3 v. 85 p.
Fabricius, Kirkkoh. 12. 45 p.
Suomen maakunnat 3 v. 85 p.
19 vuosisata 22—23 v. 1: 30 p.
Tavallisia almanakkoja, pulpetti- ja kirjoituspöytä-almanakkoja, muisti-, tasku- Suomen almanakkoja, seinäkalenteria v:lle 1902.

Kauttamme saa tilata:
Joulukonttia, Joulukuusia, Joulutervehdyksiä, Joulusanomia, Uuden Kuvalehden joululehtiä y. m. y. m.

Kuva-Raamatun tilaajien pyydämme lunastamaan jälellä olevat vihkonsa.

Varatuomari Walter Andersin
toimittaa lakiasioita oikeuksissa ja virastoissa.
Matkustaa maaseuduille.
Wiipuri, Maunukatu 2.

Pohjoismaiden Osakepankki

Kauppaa ja teollisuutta varten.
Osakepääoma 10,000,000. Vararahasto 4,000,000 mk.
Talletuskorko 5 %.
Talletuskonttokurantille tahi **Säästökassatilille** pannuista rahoista annetaan joko yksinkertainen kuitti tahi **Säästökassakirja,** johon panokset ja ulosotot merkitään. Korko, 5 % mukaan, lisätään pääomaan kesäkuun 30 p:nä ja joulukuun 31 p:nä, ellei tallettaja sitä nosta. Korko lasketaan sisäänpano päivästä lukien.

Juokseva tili 3 %.
Antaa **Matkakreditiivejä.** Myöntää **Rembursseja.** Toimittaa **Rahojen perimisiä.** Ostaa ja myy **Ulkomaisia vekseleitä.** Toimittaa muutoin kaikenlaisia pankkiasioita.

Gustaf Cederberg & C:o
suosittaa arv. yleisölle
PENTTILÄN HÖYRYMYLLYN
puhtaista ja erittäin hyvistä ulkomaan viljoista valmistamia:
Lesty-, Otra-, Ruis- **Jauhoja.**
Ohraryynejä,
joita halvalla myy
Gustaf Cederberg & C:o.

Wenäläis-Ameriikkalaisia
Gummikalossia
miehille, naisille ja lapsille
myytävänä
F. Neppenström'illä.

Useita lajia
Nimikorttia,
myöskin Suomen vaakunalla varustettuja
Joensuun Kirjap. O.-Y. Paperikaupassa.

Suomi-postikorttia, viivatuja
Näköalapostikorttia.
Suomalaisia ja venäläisiä postimerkkiä.
Ilmoituskorttia pastorin virastoille.
Vapaakirjekorttia virkamiehille.
Vapaakirjepakettikorttia.
Pakettiadressikorttia.
Ansioluettelolanketteja.
Ulosottodiariolanketteja.
Vekseli-, lasku- ja velkakirjalanketteja.
Konttokuranttipaperia.
Piirustuspaperia arkeissa ja rullalla useampia lajia.
Joensuun Kirjap. O.-Y:n Paperikaupassa.

Sunnuntaina marrask. 24 p:nä

toimeenpannaan asianomaisella luvalla täkäläisellä

Seurahuoneella

Joensuun Vapaaehtoisen Palosammutuskunnan

palokaluston korjaamisen ja lisäämisen hyväksi

Arpajaiset

vaihtelevalla ohjelmalla.

Allamainittuja kaupungin arvoisia naisia on pyydetty näitä arpajaisia varten voittoja keräämään ja vastaanottamaan:

Rouvat:

H. Ahlfors.
I. Ahlroth.
F. Ahokas.
B. Alfthan.
D. Andberg.
S. Andersson.
L. Asikanus.
I. Aspelund.
M. Björklund.
H. Brédenberg.
E. Broms.
H. Broholm.
A. Bruns.
H. Cannelin.
H. Cederberg.
H. Edman.
A. Enberg.
A. Eskelinen.
A. Forslund.
M. Forsberg.
M. Grönroos.
A. Göös.
H. Haapalainen.
I. Hellstén.
I. Hirvonen.
B. Holmström.
F. Hällström.
H. Hämäläinen.
Hilja Hämäläinen.
A. Hätinen.
S. Kekkonen.
M. Kemiläinen.
I. Kilpi.
E. Komulainen.
I. Korhonen.
I. Kotilainen.
G. Kouvo.
I. Kurvinen.
I. Könönen.
M. Leinonen.
B. Lihr.
J. Lundelin.
K. Manner.
S. Markkanen.
M. Mattila.
H. Miettinen.
M. Mäkinen.
M. Naumanen.
G. Neovius.
S. Nevalainen.
E. Nohrström.
F. Nordensvan.
S. Nordensvan.
S. Nupponen.
F. Nystén.
H. Oinonen.
L. Oppman.
A. Pajarinen.
L. Pajarinen.
E. Pakarinen.
B. Paqvalén.
M. Partanen.
A. Parviainen.
H. Parviainen.
M. Penttinen.
A. v. Pfaler.
A. Piipponen.
J. Pitko.
M. Pitko.
H. Pitkänen.
E. Purmonen.
H. Pääkkönen.
M. Riikonen.
H. Ronimus.
M. Ryynänen.
A. Saastamoinen.
T. Sallinen.
A. Selin.
A. Siivonen.
S. Snellman.
N. Snellman.
N. Solovjew.
S. Suihko.
G. Tikkanen.
S. Turunen.
E. Vallenius.
G. Varis.
A. Vegelius.
A. Vulff.
H. Väistö.
R. Väyrynen.
S. Väänänen.
A. Zitting.

Neidit:

A. Alopaeus.
L. Andberg.
H. Andersson.
H. Forsberg.
L. Forslund.
E. Forstadius.
H. Hellman.
F. Hiltunen.
A. Hirvonen.
H. Holmström.
O. Holmström.
H. Häyrynen.
A. Iivanainen.
H. Iman.
F. Jacklin.
N. Judin.
M. Kainulainen.
L. Kastegrén.
M. Keinänen.
M. Kekäle.
A. Kellman.
H. Koljonen.
I. Korhonen.
T. Kurki.
T. Laamanen.
A. Lackström.
E. Lehikoinen.
E. Leväinen.
E. Malmström.
E. Mamantoff.
B. Mecklin.
I. Miettinen.
H. Nousiainen.
E. Nystén.
H. Paldani.
A. Parviainen.
H. Parviainen.
A. Petrelius.
H. Poutiainen.
E. Rönngren.
W. Schmaltz.
A. Serenius.
H. Sidensnöre.
S. Snellman.
E. Studd.
O. Thuring.
I. Vahlström.
J. Vainikainen.
L. Vatanen.
T. Vathén.
A. Venäläinen.
O. M. Vickholm.
Voutilainen.
L. Österholm.

Arpajaistoimikunta.

Hyviä
Vesirinkeliä
myy
W. Hämäläinen.

Kauroja
ostaa
F. Neppenström.

Hyviä
Vesirinkeliä
myy
F. Neppenström.

Murheella ilmoitetaan
että
rakas puolisoni
puuseppä
Yrjö Heikki Wallius
12 tuntia kärsittyään kovia tuskia, turvaten Vapahtajaansa, rauhallisesti nukkui kuolemaan Pielisjärvellä viime lokakuun 29 päivänä klo 6 aam. 71 vuoden 2 kuuk. 14 päivän vanhana, suruksi ja kaipaukseksi minulle, 3 pojalle, 5 tyttärelle, 2 veljelle ja 2 sisarelle y. m. sukulaisille.
Anna Gustava Wallius,
o. s. Alenius.
Vk. 498, v. 3.

Joko on
paikkakunnallanne asiamiestä „Nuorison Joululle?“ Eikö? Ruvetkaapa siis Te asiamieheksi! Hyvät palkkiot. Kirjoittakaa tilauslistoja y. m. tarkempia tietoja osoitteella
„Nuorison Joulu“
Hämeenlinna.
Tilaukset tehtävät t. k. 20 p:ään.

Karjalattaren
tilauksia vuodeksi 1902 vastaanottaa Kiihtelyksessä kiertokoulun opettaja
A. Sandt.
Huom.! Koko vuoden tilaushinta ilman karttaa on 4 mk. ja yksinkertanen postiraha.

(S. W. L. ja F. A. T., P.-K. 3 k. 4 s. 30 r.)

Poliisi Tuomas Tirkkosen konkurssipesän saamamiehet kutsutaan täten saapumaan maanantaina t. k. 25 päiwänä kello 6 i. p. Joensuun kaupungin majatalossa pidettäwään welkojain kokoukseen keskustelemaan ja päättämään seuraawista konkurssipesän asioista:

1:o. Konkurssipesän saamisten perimisestä.

2:o. Toimitsijamiesten palkasta; ja

3:o. Muista mahdollisesti esiintulewista konkurssipesää koskewista asioista.

Samalla muistutetaan asianomaisia konkurssisäännön määräyksestä, että poikessa olewat welkojat saawat tyytyä läsnäolewien päätöksiin. Joensuussa 2 päiwänä Marraskuuta 1901.

Toimitsijamiehet.

Huutokauppa.
Kauppias J. Sallisen konkurssipesän **kauppatawarawarastoa** ynnä muuta omaisuutta myydään edelleen huutokaupalla Tuorstaina kulnwan Marrask. 7 p:nä alkaen kello 10 e. pp.
Konkurssihallinto.

H. Rasin
Ajanmukainen
Räätälinliike ja kangaskauppa
Joensuussa
Nyt saapunut uusi lähetys
puku-, palttoo- ja **housukankaita,** joista tilaukset valmistetaan pian kestävillä lisätarpeilla ja halvoilla hinnoilla.
H. RASI.

1:si kansakoulun
läpikäynyt terwe, siiwo poika saapi oppipaikan
H. Rasilta.

Kohta poikiwan hywän
lypsylehmän
ostaa
H. Rasi.

Muutettu kulkuvuoro.

Höyrylaiva
„Ainamo“
kapteeni G. A. Lindström,

kulkee **Joensuun** ja **Wiipurin** välillä, poiketen **Wuokalassa, Enonkoskella, Oravissa, Savonlinnassa, Puumalassa** ja **Lappeenrannassa.**

Lähtöpäivä etelääpäin:
Joensuusta joka Maanantai klo 12 päiwällä.

Lähtöpäivä pohjoiseenpäin:
Wiipurista joka Lauwantai klo 5 e. pp.
Likempiä tietoja saapi kapteenilta ja allekirjoittaneelta.
P. Kotilainen

Tavarain välitystä
toimittaa erittäin huokealla herra **F. Michelsson** Wiipurissa, jos ne osoitetaan höyryl. „Ainamoon“ lastattavaksi.

— **Hirmuhallitus kultamaassa.** Tuoreimmat tiedot Kope Nomesta Alaskasta tietäwät kertoa siellä wallitsewasta hirmuhallituksesta. Murhat ja roswoukset owat jokaöisiä tapauksia. Ihmisiä lyödään tainnoksiin keskellä päiwää kaupungin kaduilla ja ryöstetään heiltä rahat. Kaiwannoista roswotaan wäkiwallalla irroitettua ooria, liikehuoneissa tapahtuu warkauksia joka yö. Työttömät kulkewat waanien saalista ja hyökkääwät uhrinsa kimppuun, ryöstäen nämä puille paljaille. Poliisiwoima ei woi mitään.

— **Näläntähtä Kiinassa.** Shanghaista ilmoitetaan Lontoon lehdille, että näläntähtä Kiinassa kaswaa. Kiangsussa on 300 tuh. ja Nyenhweissä (?) 600 tuh. henkeä kuolemaisillaan näläntähtä. Europalaiset ja kiinalaiset auttawat yksissä neuwoin hädänalaisia, mutta rahawarat owat riittämättömiä.

Jättäkää pois!

Eräs maamme piispoista on tarkastusmatkoillaan kehoittanut seurakuntalaisia luopumaan juoruamisesta, panettelusta ja parjauksesta, mainiten näiden syntien olewan yleiset kansassamme. Oliko kehoitus satunnainen, waan oliko sillä sywemmätkin juurensa, perustuen todellisiin tapahtumiin, on tietämätöintä. Oli miten oli, hywä wain on, että ylhäisimmissäkin piireissä aletaan huomiota kiinnittää panettelemisen ilmiöön, joka kuten herra piispa on lausunutkin on yleinen. Mutta wielä parempi olisi, jos ei pysähdyttäisi ainoastansa kehoituksiin, waan ryhdyttäisiin ottamaan selkoa, missä tuon moitittawan ja tawaksi muuttuneen paheen syyt owat. Jos nämät selwille saadaan ja ne poistetaan, ei pitäisi aiwan mahdotointa olla pyrkiminen siihen, että nousewa sukupolwi (nykyisen tapaa lienee mahdotoin muuttaa) tässäkin suhteessa saisi wakawamman käsityksen siitä, kuinka halweksittawaa juoruaminen, panetteleminen ja parjaus on jo yleisinhimillisteltäkin kannalta katsoen, saati sitten uskonnolliselta.

Helppoa on sanoa: jättäkää pois juoruaminen, panettelu ja parjaus, mutta walitettawasti näiden juuret, siinä muodossa kuin ne meillä ilmestywät, nimittäin lähimäisen wikojen wakoilemisessa, eiwät ole eilispäiwäisiä, joten kehoitusta ei ole helppo noudattaa. Paheen juuret menewät kauas menneisyyteen, aina niihin aikoihin saakka, jolloin kansan mies oli pakotettu kääntymään walituksineen korkeimman wallanpitäjän puoleen niiden wäärynksien johdosta, joita hän wirkakuntien puolesta useinkin sai kärsiä. Mutta walituksilla on aina paha seuralaisensa, liiottelemiset, joka pian muuttuu parjauksesi. Näin käwi noilla menneillä ajoillakin. Ja kun wirkamiehet eiwät olleet halukkaita luopumaan wirkawaltaisuuksistaan, jatkuiwat walitukset yhtämittaisiksi, kunnes ne menettiwät todellisen arwonsa. Kun tähän oli päästy, turwauduttiin mielen tyydytyksesi panetteluun ja parjaukseen. Saman tekiwät wirkamiehetkin, ja etteiwät ainekset puuttuisi, siitä pidettiin huoli wakoilemisen kautta. Tosi on, että wirkakuntien puolelta tämä tapahtui sillä tarkoituksella, että selwille saadut paheet woitaisiin helpommin poistaa. Mutta rahwas sitä ei semmoiseksi käsittänyt, waan kosti puolestaan wastawakoilemisella, juorulla ja panettelulla. Näin kehittyi ja waurastui pahe, kulkien polwesta polween juurtuneena tapana, herättäen ja synnyttäen kaikkialla katkeruutta ja mielen rauhattomuutta.

Huomattawa tässä kumminkin on, ettei menneinäkään aikoina mitään säännöllistä wakoilemista ollut, jotain palkattua urkkijakuntaa niin yhdeltä kuin toiseltakaan puolelta, waan tapahtui tämä niin kuin se nytkin tapahtuu „hywien ystäwien“ kautta. Entinen ja nykyajan ilmiö on siis sama, waikka sillä on tunkuwa eroituksensa. Siihen sijaan että wirkakunta ja kansa ennen piti toisiaan silmillä, oliwat wastakkain, owat nykyisin lohoawan siwistyksen kautta, joka on ikäänkuin sekoittanut wirkamiehet ja kansan yhteen ahjoon, kansalaiset keskenään selkoa ottawalla kannalla toinen toisensa hyweistä ja sen pahempi wielä enemmän paheista. Ennen wirkamiehet wetiwät yhtä köyttä, kansa samoin, mutta nykyisin käyttäwät molemmat sattuwassa tilaisuudessa saamiansa tietoja lähimäisen wioista sikin sokin, miten kulloinkin soweltuu. Tälle kaikelle tosin nykyisin on annettu hienouden leima, mutta senpä wuoksi se onkin morin werroin waarallisempi kuin entisaikainen jyrkkä ja kouraan tuntuwa. Onhan juoruaminen, panettelu ja parjaus meidän aikanamme aina näihin päiwiin saakka ollut niin hienoa, ettei tälle ole suurtakaan huomiota annettu. Nyt wasta kun parjaus kohdistuu ylemmissä piireissä olijoita, ollaan walmiit julistamaan: jättäkää panettelu ja parjaus pois!

Ja kenelle sitten julistus tehdään? Tietysti kansalle, rahwaalle, ikäänkuin se etupäässä olisi wikapää kaikkeen pahaan. Emme tahdo wäittää, ettei herra piispa kehoituksellaan myös olisi tarkoittanut säätyläisiäkin, mutta melkeenpä warma woi olla siitä, että näihin nähden kehoitus on kimmonnut ja kimpoaa takaisin kuin kumipallo seinästä. Sillä eiwäthän säätyläiset juorua, panettele ja parjaa, ne wain joko puhuwat totta tahi huwikseen, pitkän illan ratoksi laskeitelewat hienoa leikkiä lähimäisestään. (!)

No oli miten tahansa, ja otaksuttakoonpa, että kansa, rahwas on alkusynnä panettelemisen ja parjauksen paheeseen. Mutta kun se tehdään, niin sallittakoonpa kysymys: mistä on kansa paheen imenyt? Wastaus on waikea, ja woi sen tehdä ainoastansa wastakysymyksillä: eiköhän kansaa juoruamisen paheeseen, ei suoranaisesti, waan wälillisesti ole johdatettu? Eiwätköhän piispojen tiedustelut tarkastuksilla seurakuntien paheista, eiwätköhän pappien kyselemiset lukukinkereillä, raamatunselitystilaisuuksissa y. m. satunnaisissa tapauksissa lopullisesti wie siihen, että siwistymätöin rahwas otaksuu, ja paha kyllä on sen monin paikoin jo tehnytkin, lähimäisen wikojen ilmiantamisen kuuluwan „kristillisiin awuihin?“ Eiköhän se kansan mies ja nainen, joka tahtoo tosikristitystä käydä, wuosittain tapahtuwien tiedustelujen nojalla katso welwollisuudeksen silmällä pitää lähimäistänsä ja sitten hawaintonsa ilmoittaa asianomaiseen paikkaan? Eiköhän wakoojia tällä tawalla tahtomattakin kaswateta? Eiköhän näiden tiedustelujen kautta uutta wirikettä wain kanneta juoruamisen, panettelun ja parjauksen kulowalkealle? Wastattakoon suoraan ja empimättä näihin kysymyksiin käsi sydämellä, niin saadaan kuulla millinen wastaus on. Eikä tarwitse kenenkään sielutieteilijästä käydä, woidakseen päättää, että wastauksen täytyy olla myönnäwäinen.

Mutta ei siinä kyllin, että tiedusteluja toimeen pannaan julkisissa tilaisuuksissa, otetaanpa ilmiantoja wastaan, suotakoon totuus anteeksi, monen monessa pappilassakin. Tarwitaanko todistuksia? Jos niin on, niin käyköön seuraawa kysymys todistuksesta: mistä johtuu kansan parissa hywinkin usein kuultu uhkaus: tämän käyn papille ilmoittamassa? Tämä jos mikä todistaa, että ilmiantoja on tapana pappiloissa wastaan ottaa. Näille tällaisille sattumisille kansa itse tosin antaa juoruamisen leiman, mutta sitä ei tee tietojen wiejä eikä niiden wastaanottaja, waan tapahtuu se näiden mieleistä hywässä tarkoituksessa, seurakunnan huolenpidosta. Ajattelewalle sanankuulijalle on sentähden hiukan outoa, kun juoruamista, panettelua ja parjausta wastaan kirkoissa saarnataan ja ihmetellään tämän paheen suuruutta, eikä siihen sijaan tahdota ottaa huomioon, että jo kirkollisissa säännöissä on annettu määräys tiedustelujen toimeen panemisesta, mikä tiedustelu hiukankaan epäonnistuneella tawalla käsiteltynä johtaa kansan juorun henkeen, ja sitä seuraawaan panetteluun ja parjaukseen.

Warmaa on, että suuri osa papeistamme on tämän oiwaltanut ja senpä wuoksi tiedustelu lukukinkereillä ynnä muualla usein käykin hywin liewässä muodossa. Mutta löytyypä niitäkin, jotka joko eiwät tämän seikan oikeaa laitaa oiwalla tahi eiwät tahdo oiwaltaa, waan pyrkiwät yhä etemmäksi, mitä kirkolliset säännöt myöntäwätkään. Onhan tähän oiwana todistuksena wiime kesäiseen Maarianhaminan pappien kokoukseen annettu keskustelukysymys, joka wiittasi siihen suuntaan, ettei papiston tulisi ainoastansa ottaa selkoa seurakuntien „yleisistä“ paheista, waan wieläpä lisäksi „yksityisen“ seurakuntalaisen käytöstawasta, s. o. panna seurakuntalaiset walwonnan alaiseksi. Keskusteltiinko tästä kysymyksestä wain ei, ja tultiinko siinä mihinkään päätökseen, ei kuulu tähän. Pääasia wain on, että sellainen kysymys on tehty. Se todistaa, että yliopistossa aikoinaan erään tiedekunnan keskuudessa käytännössä ollut towerien silmällä pito on kantanut jollakin taholla suotuisan hedelmän. Näin ollen ei lainkaan ihme, jos jo entuudestaan tunnettu ja tuttu silmälläpito eli suoraan sanoen wakoilemisjärjestelmä tahdottaisiin uletuttaa seurakuntalaisten keskuuteen, siten aikaan saaden yhä kiihkeämpää juoruamista, panettelua ja parjausta. Se siitä olisi ehdottomana seurauksena.

Mikä suoranainen hyöty tällaisista tiedusteluista papistolle itselleen seurakuntien hoidossa lienee, ja mitähän papisto luulenee woittawansa, jos se yksityisen seurakuntalaisen elämän selwille saisi, warsinkin kun kokemus on osoittanut, että annetut tiedot joko owat walheelliset tahi lähteneet yksityisestä kostonhimosta, kaikki tämä jääköön salaisuudeksi, jommoisena se tähänkin saakka on ollut. Tosi wain on, että tiedustelujen alituisessa wirrassa kaswatetusta kansasta on papistolle itselleenkin monasti mieliharmia. Se kyllä nähdään piispantarkastuksissa. Kuinka monessa eikö pappeja syytetä jos jonkinlaisista wirheistä, ja kun tutkimaan ryhdytään, huomataankin useimmissa tapauksissa, että syytökset owat perättömiä, lähteneinä yksityisestä wihasta ja pahanilkisestä juoruamishalusta. Tämän johdosta ei woi muuta sanoa kuin „kyllä mäki welkansa maksaa“.

Silmällä pidon ja lähimäisen wikojen tiedustelemisen seurauksena ei ole ainoastansa juoruaminen, panettelu ja parjaus, waan onpa sillä ajan pitkään pahempikin seuralaisensa, ja se on pelkuruus. Jokohan kansamme tälle asteelle on joutunut? Äskeiset tapahtumat siihen wastauksensa antakoot, tässä jääköön se siksseen. Sen werran wain lausuttakoon, että pelkuruutta itse kansassa, rahwaassa wielä ei ole hawaittawissa, waan kyllä muissa kerroksissa, ja kawahtakoot nämät, ettei se heidän keskuudestaan pääse kansaankin pujahtamaan. Tämä woi pian tapahtua, ellei kiireimmitäin ryhdytä tehokkaaseen taisteluun ei ainoastansa juoruamista, panettelua ja parjausta, waan ennen kaikkea ajattelemattomia tiedustelemisia ja salaista silmällä pitoa wastaan. Poistettakoon asetuksista kaikki sellaiset määräykset, jotka hiukankaan antawat aihetta salaurkimiseen, ei ainoastansa kirkollisista, waan kaikista niin sanoaksemme maallikko-säädöksistäkin. Että jälkimmäisissäkin sellaista löytyy, siihen on selwänä todistuksena esimerkiksi kansakouluasetus. Käsketäänhän siinä johtokuntien arwostelemaan opettajan yksityistäkin elämää, s. o. ulkopuolella wirkatoimiansa niin kotona kuin kylässä. Annetaanhan siinäkin ohjaus tiedustelemisiin ja wakoilemisiin, sillä muulla tawalla lienee mahdotointa saada selwille kenenkään kotoinen elämä. Saatetaanhan sen kautta, jos asetusta tarkoin seurataan, kuten monin paikoin on tapahtunutkin, opettaja alituiseen warowaisuuteen ja sitä seuraawaan pelkuruuteen. Näin kehitetään hiiwiskelewiä, ulkokullatuita ja pelkurimaisia opettajia, jotka lopullisesti eiwät muuta woi kuin tahtomattaan johtaa ulkokullaisuutta ja pelkuruutta nousewaan sukupolween. Wiitotettu tie on selwä, ja tienpäästä ei woi kukaan olla epätietoinen. Ja toisekseen, onhan alentawaista, että kokonainen itsetietoinen kansa wanhanaikuisten asetusten kautta asetetaan paitaressujen tawoin holhouksen alaiseksi, kansan, jonka itsekukin täysikaswuinen yksilö jo pitäisi tietämän miten yhteiskunnassa tulee olla ja elää. Ellei hän sitä tiedä, niin wastatkoon yleisen lain rikkomisesta, ja sen hän mieluummin tekee kuin alistuu tiedustelujen ja salaisen silmällä pidon alaiseksi. Kansamme tulewaisuus waatii nyt kyseessä olewassa asiassa muutosta, täydellistä reformia. Ellei sitä tehdä, niin ei ole ihme jos Suomen kansa kerran muuttuu pelkurimaiseksi raukaksi, joka keskuudessaan synnyttää ei ainoastansa wakoojia, juorujen, panettelun ja parjauksen suosioita, waan wieläpä isänmaan kawaltajiakin. Otettakoon ajoissa ajan merkeistä waari!

— o — el.

Joensuusta ja tienoiltamme.

Suomen sotajoukkojen kasarmit.

H. ylh. Kenraalikuwernöörin senaattiin lähettämässä hajotettawaksi määrättyjen suomalaisten tarkkampumapataljoonain kasarmien wastaista käyttämistä koskewassa kirjelmässä mainitaan ensiksi että tapahtuwan wenäläisten joukko-osastojen lisäämisen wuoksi Suomessa niiden käytettäwinä olewat kasarmit owat riittämättömät, mutta kun Suomen tarkkampujapataljoonain kasarmit, näiden joukkojen jo osittain toimeenpannun ja lähimmässä tulewaisuudessa täydellisesti tapahtuwan hajotamisen wuoksi, pian tulewat tyhjennettäwiksi, niin woidaan wenäläisille sotajoukoille syntywä huoneenpuute poistaa luowuttamalla niille mainitut kasarmit.

Sellainen huoneenpuutekysymyksen ratkaisu, mainitaan kirjelmässä, on yhdenmukainen w. 1876 annetun majoitusohjesäännön ja sitä täydentäwäin ww. 1882 ja 1897 annettujen asetusten määräysten kanssa, joiden perusteella, jos tarpeellisesti huomataan, wenäläisten joukkojen majoittamista warten on luowutettawa Suomen sotilaslaitokselle kuuluwia wapaita kasarmeja, joiden ylläpito silloin on kustannettawa Wenäjän waltiorahaston waroilla.

Suomalaisten kasarmien ynnä niiden täydellisen sisustuksen ja niihin kuuluwain harjoituspaikkain luowuttamisen perusteiden määräämistä warten on kenraalikuwernööri sitä mieltä että wälttämätöntä olisi ollut jättää kysymys heti senaatin harkittawaksi. Ehdottomasti wälttämätöntä on että Uudenmaan, Turun, Mikkelin, Hämeenlinnan ja Wiipurin pataljoonain kasarmit luowutetaan ennen marraskuun 15 päiwää (w. aikaa?) ja muiden pataljoonain wuonna 1902. Toistaiseksi tarwitaan sen ohessa seuraawat reserwikomppaniain kasarmit: 2:n Tuusulan, 5:n Kärsämäen, 6:n Uudenkaupungin, 14:en Oulun, 15:en Kemin, 16:en Kajaanin, 20:n Joensuun, 21:sen Sawonlinnan, 22:sen Mikkelin, 24:nen Taawetin, 29:nen Lappeenrannan ja 32:nen Sortawalan reserwikomppanian kasarmit.

Luowutettawain kasarmien hallintojärjestyksestä mainitaan kirjelmässä, että se on tulewa wenäläisen piiri-insinöörihallituksen welwollisuudeksi, koska ylläpitoon käytettäwät warat tulewat suoritettawiksi Wenäjän waltiorahastosta, samoinkuin oli asianlaita saman hallituksen hoidettawaksi w. 1881 luowutettuihin Suomen sotilaslaitokselle kuuluwiin kasarmeihin nähden Helsingissä, Turussa ja Hämeenlinnassa.

Jos lisää huoneustoja wenäläisille joukoille tarwittaisiin ennen kuin kysymys luowuttamisesta on ennätetty ratkaista on kenraalikuwernöörin mielestä wälttämätöntä, että suomalaisten kasarmien wapaat osat luowutetaan wäliaikaisesti.

Kasarmien luowuttamisen katsotaan pitäwän tapahtua erityisen ko-

— **Turkki ja Ranska sopineet.** Konstantinopelista, marrask. 2 p. Warmimmasti kerrotaan ranskalais-turkkilaisten riitaisuuksien jo tulleen sowitetuiksi.

Rikoksen varjo.

Romaani,

kirj. **Hall Caine.**

Suomennos.

(Jatkoa.)

Kahdestoista luku.

Pako wuorilla.

VIII.

Willy oli tuntenut hänet. Kas, hän painoi alas päänsä istuessaan satulassa. Tällä hetkellä ei Ralf enää ajatellut wiime päiwien kauheita tapahtumia eikä niitä yhä kauheampia hawannoita. Hän ei ollenkaan ajatellut niitä ikäwiä asianhaajora, jotka oliwat saattaneet hänet siihen asemaan, missä hän nyt oli. Hän näki ainoastaan sen walkoisen taakan, joka oli sidottuna tamman selkään ja ajatteli ainoastaan häntä, johonka hänen aikaisimmat muistonsa liittyiwät.

Kun hän kohotti päätään ja pyyhki pois esiintunkewat kyyneleet, huomasi hän toisen wastaisella wuorenhuippulla olewista naisista kiiwaasti huutaen, ikäänkuin tuskassa, juoksewan häntä kohti, mutta tuuli esti hänen äänensä kuulumasta, niin ettei hän woinut eroittaa sanoja. Hänen liikkeistään arwasi Ralf kuitenkin, että jotain oli tapahtunut hänen takanaan.

Ei mikään waara näyttänyt uhkaawan ruumissaattoa. Sentähden kääntyi Ralf ja meni nopein askelin ylöspäin. Mutta silloin näkyi naisen hätähuuto tulewan yhä kiiwaammaksi, ja hän näkyi huutawan ikäänkuin tuskan purkauksessa.

Taasen kääntyi Ralf ja pysähtyi. Oliko hän erehtynyt tytön wiittauksiin nähden? Oliko jotain tapahtunut surusaatolle? Ei, tamma kulki lewollisesti solaa ylös.

Mitä mahtoi tuo merkitä? Yhä kaikuiwat hänen korwissaan tytön hätähuudot, mutta tuuli wei sanat mukanaan. Jotakin oli hullusti — — — jotain wakawata. Hänen täytyy kiiwetä ylemmäs katsomaan.

Samassa näki hän Simeon Staggin tulewan juosten wastaan kauhistuneen näköisenä. Hänen kintereillään tuli kaksi ratsastajaa ja kolmas heti heidän jälissään. Sim'iä ajettiin takaa. Hänen melkein hullulta näyttäwät liikkeensä osoittiwat sen.

Ralf ei kysynyt miksi, hän juoksi waan Sim'iä wastaan. Nopeammin kuin ajatus ja ennenkuin Sim oli ennättänyt huoahtaa, hyökkäsi Ralf takaa-ajajia wastaan, otti kiinni hewosia ohjaksista ja yks' kaks' paiskasi ratsastajat maahan. Ei kumpikaan heistä wikaantunut.

He hyppäsiwät ylös, hyökkäsiwät Ralf'in kimppuun ja koettiwat pitää häntä kiinni pannakseen hänet käsirautoihin.

Salaman nopeudella tajusi Ralf asian oikean laidan. Takaa-ajettawana olikin hän, ja itse oli hän heittäytynyt takaa-ajainsa käsiin.

He seisoiwat aukeamassa kelta-ohdakepensasten wälillä. Ruumissaatto oli ennättänyt solan päähän ja näki, mitä tapahtui. Robbie Anderson läheskyi nopeammin tamman kanssa. Molemmat miehet huomasiwat, että heidän wankinsa kohta saisi apua. He päästiwät käsiraudat ja koettiwat sen sijaan heittää Ralf'in hewosensa selkään. Sim weti hewosen pois. Koira haukkui wimmatusti ja puri miehiä jalkoihin. Mutta he onnistuiwat: he woittiwat hänet; he paiskasiwat hänet maahan!

Nyt he kaikki oliwat aukeamassa keltaohdakepensasten wälillä ja ponnisteliwat matalassa wirrassa. Robbie päästi tamman ohjakset ja hyökkäsi Ralf'ille awuksi. Samassa hetkessä puhalsi kowa tuulenpuuska wuorilta ja tunkeusi aukeaman läpi. Se sattui tammaan, jota miesten kowat huudot ja koiran haukunta jo häiritsi sekä nyt myrskyn peljästyttämänä läksi nelistämään wuorten yli ruumisarkku selässä.

— Tamma — tamma! huusi Ralf, joka näki onnettomuuden, kun Robbie päästi ohjakset. Herran tähden, rientäkää sen jäljessä!

Nyt hän sai kymmenen miehen woiman jäseniinsä. Hän hyppäsi ylös maasta, jossa hänen wastustajansa pitiwät häntä, ja heitti heidät syrjään, ikäänkuin he olisiwat olleet pari pajuwarpua, jotka hän taittoi. He putosiwat molemmin puolin häntä ja jäiwät siihen, johon putosiwat. Sitte juoksi hän nuoren hewosen luo, joka seisoi pari askelta siitä, nosti alas pojan ja hyppäsi itse satulaan. Kohta sen jälkeen nelisti hän tamman jäleistä.

Mutta tamma oli jo kaukana. Se riensi tuulen nopeudella niitä tummia wuorenhuippuja kohti, jotka näkyiwät loittona. Sumu peitti sen jo näkywistä. Ralf seurasi sitä, kunnes seurue, joka seisoi solan luona ikäänkuin rappeutuneena, ei enää woinut nähdä häntä.

Amerikan Sanomat kirjoittawat:

— Meille on lähetetty julaistawaksi 38 suom. siirtolaisen kiirjoittama kirje, jossa kuwaillaan mitä mustimmilla wäreillä siirtolaisten hoito Polaris laiwalla. Yleisesti tunnettu asia lienee että synnyinmaamme rikkain yhtiö, Suomen Höyrylaiwa Osakeyhtiö, jolla nykyään on siirtolaisten kuljettamisen monopooli, tykkänään laiminlyö welwollisuutensa niitä kohtaan, joita yhtiö hywää maksua wastaan sitoutuu kuljettamaan Suomesta Englantiin. Meille on ennen lähetetty sellaisia walituskirjeitä ja tästä asiasta on sanomalehdissä tehty huomautuksia, mutta Suomen höyrylaiwayhtiö ei näy niistä wälittäwän. Asian näin ollen lienee parasta, että ne, jotka aikowat lähteä Suomesta Amerikaan, wastedes matkustaisiwat Ruotsin kautta, sillä Göteborgin ja Englannin wälillä kulkewilla laiwoilla kohdellaan siirtolaisia ihmisinä eikä heidän tarwitse hengittää myrkyllistä, inhottawalla hajulla täytettyä ilmaa, kuten Suomen Höyrylaiwa-yhtiön laiwoilla. Wiimeksi meille lähetetyssä walituskirjeessä kerrotaan että Polaris laiwalla wallitsewaa siiwottomuutta ei woi sanoilla kuwailla. Maakuuhuoneita ei puhdistettu koko matkalla ja sekä tarwehnone että pesuhuone oliwat sellaisessa siiwossa, että oli melkein mahdoton niihin mennä. Siirtolaisten makuuhuoneessa oli ilma mitä epäterweellisintä olla taitaa eikä kumma ollut että ihmisiä matkalla sairastui. Eräs Suomesta hiljan tullut nainen kertoi meille matkalla Suomesta Eglantiin sairastuneensa, waikka ilma oli mitä kaunein. Hän oli warma siitä, että moni muukin laiwalla makasi sairaana ainoastaan siitä syystä että ilma siirtolaisten makuuhuoneissa oli mitä huonointa olla taitaa. Suomen lehdet eiwät näytä uskaltawan tästä siirtolaisten ankaraa moitetta ansaitsewasta kohtelusta puhua mitään, ja ainoa keino lienee siis, että siirtolaiset alkawat matkustaa Ruotsin kautta. Ehkä Suomen Höyrylaiwayhtiö sitten, kun tulot siirtolaisliikkeestä wähenewät, huomaa erehtyneensä ja koettaa paremmin walwoa järjestystä laiwoillaan.

— **Juttu Bothan suuresta waarasta,** että hän muka olisi töin tuskin pelastunut, menettänyt hattunsa, rewolwerinsa ja paperinsa ratsastaessaan pakoon englantilaisia, jotka häntä seurasiwat waan muutaman sadan metrin päässä, on törkeätä liioittelua. Kitchenerin oman tiedonannon mukaan oli Botha buurineen ennen kuin Remingtonin johtamat englantilaisetsaapuiwat, lähtenyt pakoon leiristään. Ewersti Remington oli leiristä löytänyt papereita, ja näiden joukossa oli semmoisiakin jotka kuuluiwat Bothalle.

— **Silmälaseja äänestäjille.** Kun Myrylandin waltiossa on nyt käytännössä uusi äänestyslaki, jonka mukaan waadidaan lukutaito kaikilta äänestyskelpoisilta kansalaisilta, ja kun köyhemmässä kansassa on paljo sellaisia, jotka osaisiwat lukea, jos heillä olisi silmälasit silmien heikkoutta poistamassa, owat waltion politikoitsijat ostaneet 250 tuhatta paria silmälaseja, jotka jaetaan äänestyspaikkoihin heikkonäköisten äänestäjäin käytettäwiksi. Lasit owat etewien silmälääkärien walitsemat ja owat ne sowitetut eri-ikäisien ja eri heikkonäköisyys-asteiden mukaan, kertowat Amerikan lehdet.

— **Moskowalaisten keksintöjä.** „Ruski Listokin“ mukaan on muuan Moskowan kauppias sustanut kolme huonetta asunnossaan hywin omituisesti. Yksi huoneisto on werhottu pelikorteilla lattiasta lakeen saakka, toinen — postimerkeillä eri maista ja kolmas — walkealla seinäpaperilla, jolle wieraat saawat piirustella, kirjoittaa runoja y. m.

Moskowa on jo ammoisista ajoista kuuluisa mainitunlaisista keksinnöistä, huomauttaa lehti.

Polttakaa

misioonin wälityksellä, jossa senaatinkin edustajia on osallisena ja joka komisioon tulee asetettawaksi niin pian kun on saatu senaatin suostumus siihen.

S. S. T.

— **Läänin wirkamiehet.** Ylimääräiseksi lääninkonttoristiksi Kuopion läänin lääninhallitukseen on otettu lakitieteen ylioppilas Werner Johannes Chydenius.

— **Maanmittaukset.** Waramaamittari K. J. Paqwalén on määrätty lainmukaisessa järjestyksessä halkomaan talollisten Antti Wariksen ja Aantti Karhun omistaman perintötilan n:o 6 Kontiolahden pitäjää Selkien kyläsä sekä ositamaan talollisten Simo Dimitroffin ja Jyrki Mutasen omistaman tilan n:o 38 Polwijärwen kappelin Sotkamon kyläsäsä.

— **Eläintautia.** Pielisjärwen kunnallislautakunnan sähkötettyä läänin hra kuwernöörille että siellä Kylänlahden kyläsä lehmiin on ilmestynyt jotain kulkutautia, on wt. lääninneläinlääkäri Kaarlo Gummerus määrätty tutkimaan taudin laatua ja antamaan neuwoja sen ehkäisemiseksi.

Samoin ilmoitetaan Nääkkylän Orawilahden kyläsä hewosin ilmaantuneen päätauti, jota parantamaan ja ehkäisemään sen lewenemistä on läänin kuwernööri määrännyt wt. lääninneläinlääkäri H. W. Helanderin.

— **Piirustuksia** koneenkäyttäjä August Hyttisen lisärakennuksiin tontulla n:o 2 Joensuun kaupungin 58 korttelissa, ei läänin kuwernööri ole woinut wahwistaa, koska ne eiwät ole Joensuun kaupungille 28 pnä toukok. 1875 wahwistetun rakennussäännön 8 §:n mukaisesti laaditut.

— **Kansanopistoluennot.** Tänään klo 7 j. p. p. pitää maisteri Lundelin toisen luennon suomen maantiedossa, josta täten huomautamme yleisöä.

— **Työwäenyhdistyksen Keyri-iltamassa** Ilosaarella wiime sunnuntaina oli wäkeä melkoisesti. Esitelmän säästäwäisyydestä ja raittiudesta piti metsänhoidonneuwoja Kellman, runon lausui neiti O. Iwanoff, kuwaelmana esitettiin „Welisurmaaja" ja illan kuluessa näytteltiin Halmeen „Mallatsaunalla." Laulua ja soittoa oli myös runsaasti tarjona.

— **Ilmat.** Pakkanen on kiihtymään päin ja maan kamara on jo roudassa.

— **Outtolan nuorisoseura** wietti Keyriltana perheiltamansa. Ohielmaan kuului puhe, jonka piti nuorisoseuran esimies J. Puhakka. Siinä koskketteli hän nuorison henkistä kaswatusta kuin myös niitä paheita, jotka edistystä ehkäsewät. Esitelmän piti neiti S. ja teroitti etenkin kuulijoiden mieleen, että nyt olisi aika ryhtyä nuorten ja wanhain yksissä yhteistyöhön. Puhuja selitti myöskin mikä merkitys on nuorisoseuran jäsenyydellä ja mitkä welwollisuudet siihen kuuluwat, ei ole hywä sillä, että waan piirretään nimi listaan.

Lomaajoilla saatiin kuulla laulua ja lopuksi oli yleinen leikki. Ilta kului hupaisesti ja tyytywäisenä erosi jokainen kotiinsa.

— **Kowa on jano.** Kun Tohmajärwen Kemien nuorisoseura piti wapaan iltaman erinomaittain palweluswäkeä warten, löydettiin kouluhuoneuston seinänwiereltä kolme tyhjää putelia, joissa nähtäwästi oli ollut ewästä. Ei häpeemisen tuntokaan estä kulettamasta ewäitään tällaisiinkaan juhlatilaisuuksiin. Kyllä silloin janottaa!

— **Weroähreistä wapautettu.** Tehdystä walituksesta on Rautawaaran kunta, joka wuoden 1900 aikana oli kauppahuoneelle Gust. Raninin perilliset sen mainitussa kunnassa harjoittamasta puu ja jauhokaupasta pannut 40 weroäyriä ja niiden perusteella kunnallisulostekojen suorittamiseksi ulosottoteitse kantanut 113 mk 64 p., läänin kuwernöörin päätöksellä mk. 29 p:ltä wapautettu puheenalaisesta weroituksesta m. m. siitä syystä ettei sellaista metsänhakkuuta ja poiswedättämistä woida lukea sellaiseksi itsenäiseksi elinkeinoiksi, että se 15 pnä kesäk. 1898 maalaiskuntain kunnallishallinnosta annetaan arm. asetuksen säännöksen mukaan olisi weroituksen alainen siihen kuntaan, missä hakkuu on tapahtunut, eikä ole wäitetty kauppahuoneen sanottuna wuonna Rautawaaran kunnassa omistaneen tahi wiljelleen manttaaliin pantua maata. Ja kun kanppahuone Gust. Ranin'in Perilliset on ollut pakoitettu tästä laittomasta taksoituksesta käymään oikeutta, on Rautawaaran kunta welwoitettu 18 mkalla korwaamaan kauppahuonneen kulungit.

Yleisölle.

Maailmankartta.

Koska sanomalehti „Pohjois-Karjala" wiimeisessä numerossaan on ilmoittanut 1 mk. 75 p. himmasta antawansa tilaajillensa „useiden Suomen lehtien matkassa tulewan maailmankartan", saamme täten kunnioittaen arwoisalle yleisölle ilmoittaa:

Kysymyksessä olewa maailmankartta, jonka Karjalatarkin 1 m. 75 pennin hinnasta on luwannut tulewan wuoden tilaajille, on erään ruotsalaisen osakeyhtiön kustantama ja on siis luonnollisesti sen omaisuus;

Tätä karttaa on mainittu osakeyhtiö kesän kuluessa myynyt muutamille pääkaupungin ja usealle maaseudun lehdelle erityisillä ehdoilla;

Joensuun Kirjapaino-Osakeyhtiökin on sitä ostanut melkoisen määrän käteisellä rahalla sillä ehdolla, että yhtiö jää ainoaksi jälleenmyyjäksi Joensuussa 1 mk. 75 pennin hinnalla, kun kirjakauppahinta on 6 mk. Nimenomaan on mainittu ruotsalainen osakeyhtiö sitoutunut olemaan myymättä kysymyksessä olewaa karttaa millekään toiselle lehdelle tai kirjapainolle Joensuussa.

Tästä käy luultawasti selwille, että „Pohjois-Karjala" lehti ei woi jakaa kysymyksessä olewaa karttaa tilaajillensa, kyllä jonkun muun kartan, waan ei tätä.

Jos niin sattuisi, että joku kiertoteitä saisi haltuunsa mainittuja karttoja ja alkaisi meidän wahingoksemme myymään niitä Joensuussa huokeammalla kuin kirjakauppahinta, täytyy meidän silloin turwautua oikeudenkäyntiin suojataksemme itseämme moiselta kilpailulta.

Joensuu 4 p. marrask. 1901.

Joensuun Kirjapaino-Osakeyhtiö.

Muita kotimaan uutisia.

— **Mallasjuomain myyminen ja anniskeleminen.** Puoltawan lausunnon on senaatti päättänyt antaa waltiosäätyjen wastauksesta wiime waltiopäiwille annettuun arm. esitykseen, joka sisälsi ehdotuksen asetuksesti erityisten säännösten muuttamisesta asetuksessa mallasjuomain myymisestä ja anniskelemisesta 2 p:ltä huhtikuuta 1883, mikä asetus muutamissa kohdin on muutettu arm. asetuksilla 9 p:ltä kesäkuuta 1892 ja 10 p:ltä huhtikuuta 1895.

— **Tawaraleiman suojeleminen.** Senaatti on päättänyt antaa puoltawan lausunnon waltiosäätyjen wastauksesta arm. esitykseen tawaraleiman suojelemisesta 11 p:nä helmikuuta annetun arm. asetuksen 9 ja 13 §:n muuttamisesta toisin kuuluwiksi.

— **Wirkaero** ja 1,666 mkan wuotuinen eläke on myönnetty linjakasööri O. Ståhlbergille.

— **Postilaitos.** Raahen postinhoitajan wirkaa owat t. k. 1 p:nä päättyneen määräajan kuluessa hakeneet postinhoitaja A. Terwo, ekspeditöörit K. E. Ansten, K. U. A. Kraemer, R. Grundström ja E. E. Lilja sekä postihallituksen kanslisti, n.-tuomari J. Stenberg.

— **Teollisuushallitus.** Teollisuushallituksen registraattorin wiranfijaisuutta owat t. k. 1 p:nä päättyneen määräajan kuluessa hakeneet howioik. auskultantit V. V. Alopaeus, J. A. Tuominen ja H. af Frosterus, Suomen passiwiraston ent. ensimäinen sihteeri A. E. Ursin, rewisioonikonttorin toinen rewiisori G. A. Wikström, senaatin ylimäär. kopistit G. Bergroth ja E. A. Stenberg, rautatienwirkamies J. W. Tigerstedt ja lakit. yliopp. A. G. Sahlgren.

— **Waltiorautateitten tulot.** Suomen waltiorautateiden tuloutus wiime syyskuulta teki 2,243,675 mk. 4 p. ja tämän wuoden yhdeksältä ensimäiseltä kuukaudelta yhteensä 20,975,521 mk. 90 p.

1900 wuoden syyskuulta oli tuloutus 2,168,000 mk. 74 p. ja mainitun wuoden yhdeksältä ensimäiseltä kuukaudelta 21,602,659 mk. 31 p.

— **Suomen höyryhlaiwaosakeyhtiö** on anonut että marrask. 23 p:stä asetettaisiin yksi ylimääräinen juna Hywinkään—Hangon rataosalla yhteyteen wiimemainitusta paikasta lähtewän talwilaiwawuoron kanssa. Tätä yhtiön anomusta on rautatiehallitus senaatissa puoltanut.

— **Wirkaero** ja 6,000 mkan elinkautinen eläke on myönnetty senaatin sotilastoimituskunnan esittelijäsihteerille G. M. v. Christiersonille.

— **Kanne kirkonpahennuksesta.** Jääsken pitäjän kihlakunnanoikeudessa oli kruununnimismies E. Gadding asianomaisesta käskystä nostanut kanteen maanwiljelijä Nestor Toiwosta wastaan mainitusta pitäjästä, waatien Toiwosen langettamista wastuuseen siitä, että tämä wastustamalla erään äsken julistetun asetuksen lukemista oli aikaansaanut kirkonpahennusta. Juttu oli esillä lokak. 30 p:nä. Annetussa päätöksessä ei kihlakunnanoikeus katsonut wastaajan tehneen itseänsä syyllääksi kirkonpahennukseen, minkä wuoksi oikeus kanteen aiheettomana hylkäsi.

Wastaajaa awusti oikeudessa nimituomari G. Palmroth Wiipurista. — Wib. Nyh.

— **Opinto-apurahan anomus.** Näyttelijä O. Salo on anonut 3,000 mkan suuruista apurahaa näytelmätaide-opintojen harjottamista warten ulkomaalla.

— **Kuollut.** W. k. 30 p. kuoli Sipoossa muutamia tuntia sairastettuaan ent. jahtimestari Martin Karnjewski lähemmä 80 wuotiaana. Sukuaan oli hän puolalainen ja oli syntynyt Länsi-Wenäjällä siinä seudussa, josta kuuluisat suden pyytäjät „lukashit" owat kotoisin. Itämaisen sodan aikana joutui hän sotawäkeen ja sodan loputtua käyttiwät päällikkönsä häntä metsästysapulaisena. Kenraali E. von Willebrand toi hänet 50-luwun lopulla Suomeen. W. 1875 tuli hän Sipoon metsästyshoitoyhdistyksen palwelukseen. Tointansa hoiti hän melkein kuolemaansa saakka ja otti osaa metsästysretkiin syksyllä ja talwella, mutta lopuksi täytyi hänen wanhuuden heikkouden wuoksi ottaa ero. Metsästysyhdistyksen wanhempien jäsenien hankkiman elinkoron awulla eli hän wiimeiset wuotensa huolettomana.

— **Kuollut.** Keskiwiikkona aamupäiwällä kuoli Helsingissä wenäjän kielen kolleega ruotsalaisessa normaalilyseossa Mikael Smirnoff 53 wuoden ikäisenä.

— **Junien welwollisuus pysähtyä asemilla.** Kun muutamin paikoin on ollut tapana, että tawarajunat myöhästyessään eiwät ollenkaan ole pysähtyneet semmoisille asemille, missä niillä ei ole tawaraa jätettäwänä eikä wastaanotettawana, waikka aikataulun mukaan olisi pitänyt pysähtyä, on rautatiehallitus äskettäin wirkaedeswastuun uhalla käskenyt kaikkien junien pysähtymään kaikilla asemilla, missä niiden aikataulun mukaan on seisottawa.

— **Wihdin kansanopisto** alkaa toimintansa uudessa kodissaan 4 p. marrask. k:lo 1 päiw. Awajaistilaisuudessa, kuten opistossa on tawaksi tullut, pitäwät agr. W. Axelson ja joht. K. Soikkeli yleistajuisia esitelmiä. K:lo 6 i.-p. on toweri-kunnan ensimäinen kokous, jolloin pidetään terwehdyspuhe uusille oppilaille.

— **Harwinainen tapaus kansakoulussa.** Tk. 18 p:nä tapahtui Jywäskylän pitäjään Kuikankylän äsken toimintansa alottaneessa kansakoulussa warsin surullinen onnettomuus. Tapaus, josta olisi saattanut olla surkeat seuraukset on seuraawa:

Kun opettaja ja koulun 30 oppilasta wiime perjantaina parhaallaan oliwat rauhallisessa työssään, romahti kouluhuoneen wälikatto kauhealla rytinällä alas lattialle. Sanomatta arwaa, että opettajan ja lasten hämmästys oli täydellinen, sillä ensi katsannolla näytti siltä, että kaikki — opettaja oppilaineen — olisiwat murskautuneet kautta huoneen pudonneen lauta- ja multakasojen alle. Sittemmin kuitenkin, kun suurimmasta hämmästyksestä oli selwitty, ryhdyttiin pelastamaan lapsia, jotka enemmän tai wähemmän loukkaantuneina makasiwat alas pudonneen katon alla. Lukuun ottamatta niitä monia, jotka saiwat wähempiä wammoja, loukkaantui kaksi oppilasta niin pahasti, että heidät oli heti toimitettawa kaupunkiin lääkäriu hoitoa saamaan.

Kun edellä kerrottu tapaus on luonnollinen seuraus warowaisuuden laiminlyömisestä, ansaitsee se suurempaa huomiota. Sortunut wälikatto oli kokonaan wailla asianmukaisuutta, sillä siitä tykkänään puuttui se lautakerros, jonka päälle tawanmukainen kattotäyte lasketaan.

Hun koulurakennuksen omistaja ja rakennuttaja itse on puheenalaisen koulun johtokunnan jäsen, rohkenee häneltä hywällä syyllä toiwoa suurempaa huolellisuutta koulurakennuksensa suhteen. — K.-S.

— **Rohkeasta taskuwarkaudesta,** joka tehtiin yöllä lauwantaipäiwää wasten Kouwolan asemalla, kertoo A:lehti seuraawaa: Kun rakennusmestari A Heikkisen Tampereelta piti astua junaan, tuli eräs herrasmies ja nyhtäsi häntä rintaan ja lausui: „tähän waunuunko herra aikoo", johon wastattuaan käänsi Heikkinen selkänsä ja tunsi samassa, että takaapäin yli olan hänen taskustansa jotakin wedettiin ulos. Heikkinen katsoi taaksensa ja näki miten herrasmies kiireesti riensi pois hänen luotansa. Silloin laski Heikkinen kapsäkin kädestänsä ja koetti poweansa, jolloin hän huomasi, että lompakkonsa, joka sisälsi noin 2,000 mk sa wuosipiletin rautatiellä, oli poissa. Kohta ilmoitti hän asian poliisille, waan woroa ei enään löytynyt mistään, waikka joka paikka etsittiin.

Wähää ennemmin oli woro nähnyt Heikkisen pitelewän lompakkoansa, kun Heikkinen oli taskustaan hakenut kirjeitä, jotka hän pisti rautatien postiwaunun laatikkoon, ja silloin ottanut lompakon ulos taskustaan. Sitten oli hän pistänyt lompakon takkinsa powitaskuun sekä napittanut takkinsa ja myös yllään olewan palttoon.

Heikkinen arwelee, että woro nyhjäistessään häntä rintaan kohotti lompakkoa taskusta ylöspäin, joten oli helpompi wetää se sitten ulos. Näyttää siltä, että Suomessakin on jo meštarillisia taskuwarkaita, joten jokaisen on oltawa waruillaan.

U. Suomettaressa kirjoittaa nimimerkki E. S. Y. K.

Snellmanin waltioppi.

J. W. Snellman, Walitut teokset. V osa.

Kun tämä suuriarwoinen teos nyt ensi kertaa suomenkielisessä puwussa astuu julkisuuteen, waatinee oikeus ja kohtuus, että se suomalaiselle lukijakunnalle lyhyesti esitetään. Snellman kirjoitti sen Tukholmassa oleskelunsa aikana w. 1841—42, siis parhaassa miehuutensa ijässä, julaistuaan pari wuotta sitä ennen saksankielellä tutkimuksensa „itselöllisyyden aatteesta", joka hänelle oli toimittanut huomatun sijan sen aikuisissa filosofiallisissa oppiriidoissa. „Waltio-oppi" sen wuoksi sisältää enemmän kuin kappaleen tieteellistä tutkimustyötä; siinä astuu selwästi näkywiin se wakaantunut maailmankatsanto, joka myöhemmin oli määräwänä tekijän niin suurenmoisessa elämäntyössä; jopa itse esitystawassa, waikka se yleensä on tyyntä, leimahtaa paikoin suorastaan poleemisena esiin se itselöllinen, kiiwas ja woimakas säwy, jonka yksin kypsynyt wakaumus woi luoda ja joka on Snellmanin isänmaallisen sanomalehtikirjailun luonteenomaisimpia piirteitä. Kaikki tämä jo semmoisenaan tietysti herättää jokaisen suomalaisen mielenkiintoa. Mutta sitä lisää suuresti sisällyksen runsaus, näköalojen laajuus, esityksen kireä tieteellinen johdonmukaisuus ja kirjoitustawan selwyys. Itse lukijassa sellaiset ominaisuudet edellyttäwät jonkun werran kypsynyttä käsitystä, jonka wuoksi täytyykin pitää erhetyksenä, että teos on yliopistollisissa tutkinnoissa laskettu kaikellaisiin preliminääri- ja stipendiaattikursseihin kuuluwaksi. Woihan helposti ajatella, että nuori ylioppilas, luettuaan kirjan tutkintoa warten, ymmärtämättä siitä paljo tahi mitäkään, ei sen koommin katso olewan syytä uudelleen ottaa sitä käteensä. — Useat seikat yhdessä waikuttiwat, että ensimäistä painosta, joka pian loppuun myytiin, ei uusi laitos seurannut ennenkuin „kootuissa teoksissa." Tekijä ei moninaisilta toimiltaan ehtinyt muuta kuin warustaa oman kappaleensa reunamuistutuksilla. Ne on otettu warteen sekä uudessa ruotsinkielisessä laitoksessa että suomennoksessa; mutta kummassakaan ei, kuten suotawaa olisi ollut, ilmoiteta missä paikoin esitys poikkeaa ensimäisestä.

Nykyään, jolloin „kehitysoppi", uudenaikaisen kulttuurin warsinaisena tunnussanana, on lähes jokamiehen suussa, woisi helposti wiettyä uskomaan, että tuo todella on jotakin ihka uutta maailmassa. Niin ei suinkaan ole laita. Hegelin filosofiallinen oppirakenne, johon Snellmaninkin maailmankatsanto liittyi, ei ollut mitään muuta kuin kehitysoppi, — sillä erotuksella kuitenkin että myöhempi luonnontieteellinen s. o. hawaintoon ja kokeisiin perustuwa tutkimustyö on suunnannut nykyaikaisen kehitysopinkin etupäässä tälle alalle, antaen sille yleensä eskkatisen tieteen wärin, ja samalla kertaa kenties tehnyt sen edustajat jonkun werran warowaisemmiksi wäitteissään. „Kaikki on, ei ainoastaan alituisen muutoksen, waan herkeämättömän kehityksen, s. o. edistyksen alaista; mutta tällä kehityksellä ei, luonnon enempi kuin hengenkään maailmassa, ole mitään muuta päämäärää kuin itse kehitys." Siinä lyhyesti kaiken kehitysopin sisällys. Hegelillä tämä oli muodostunut järjestelmäksi, joka koki itseensä sisällyttää olewaisuuden pienimmät ilmiöt, ja jonka tämän ohessa eheä kokonaisuus ilmeisesti antoi sille sen suuren wiehätyswoiman millä se aikalaisiinsa waikutti. Korkeimpana ilmauksena tuota yleistä ja yhtenäistä maailman kehitystä on Hegelin käsityksen mukaan ihmiskunnan historia, ja tässä taas täydellisimpänä ilmestysmuotona waltiollinen edistyskulku, jonka wälittömässä palweluksessa senwuoksi yksityinenkin ihminen saawuttaa ylewimmän waikutusalansa. Mutta waltioyhteydet taas etwät ole mitään muuta kuin yhteisen kansallishengen ilmaus. Kansallisuusaatetta senwuoksi tulee katsoa kaiken kehityksen ylimmäksi kannattajaksi.

Ajattelewalle lukijalle ei tarwitse huomauttaa sitä jyrkkää ristiriitaa, mikä on olemassa kaikkinaisen kehitys-opin" ja toisaalta kristillisen maailmankäsityksen wälillä. „Jumalan waltakunta", waikk'ei se sana, muhamettilaisten „paratiisin" tawoin, sisälläkään toimettomuutta ja leutoa nautintoa, on kuitenkin päämäärä toisenlainen kuin se pelkkä kehitys, jolla ei ole mitään määrän päätä. Oppi langenneesta ihmissuwusta, joka wasta lunastuksen, uudesti syntymisen, uuden maailmanjärjestyksen kautta woi tulla siihen tilaan, että kelpaa oikeata tarkoitustaan saawuttamaan; hywän ja pahan kehitys, kunkin omaan suuntaansa, sekä niiden lopullinen ero, lyhyesti: kristin-uskon dualismi (jos sitä sanaa sopii käyttää), wihdoin, tämän opin waatimus, että sille on tunnustettawa ikuisen, kaikissi ajoissi pätewän totuuden arwo; ne kaikki owat asioita, joita ei mikään „kehitysoppi" woi sulattaa. Eipä niin ollen sowikkaan ihmetellä, että tälle pohjalle rakennettu historian käsitys joutuu ymmälle kristin-opin historiallisen ilmauksen edessä. Snellman'in kirjallisessa toimessa se astuu useammassa kuin yhdessä kohden näkywiin. Luettakoon tarkkaawasti semmoiset kirjoitukset kuin „uudenaikaisen historiantutkinnon katsantotapa" (Litt. bl. 1848, n:o 1) tahi „katsaus kristillisen siwistyksen kehitykseen ja nykyiseen tilaan" (Saima 1846, n:o 38*). Ei käy kieltäminen, että se suhteellinen arwo, joka niissä kristinopille historian suurimpana hengenwoimana myös annetaan, melkoisesti poikkeaa, emme sano pietismin käsityksestä, jota Snellman ankaralla kädellä, ja toisinaan hywällä syyllätin ruoskii, waan itse kristinopin perustajan katsantokannasta. Asia on muuten luonnollinen eikä, ainakaan tällä kertaa, kaipaa lähempää selwittelyä.

„Waltio-opissa" sitä wähemmin huomaa. Mainitaksemme yhden esimerkin: tekijä puhuessaan Hugo Grotius'en ponnistuksista saada kristinopin aatteelle jotakin sijaa kansainwälisissä seikoissa, huomauttaa kuiwasti, että semmoinen puuha on tietysti turha. Waan tulee muistaa, ett'ei kristin-oppikaan saarnaa mitään maailmanrauhaa joka olisi saatawa toimeen rauhankongresseilla, kansainwälisillä sowinto-oikeustoilla tahi hallitsewien päätöksillä. Se tietää hywin, että niin kauan kuin kulttuurikansat kokonaisuudessaan owat omistaneet ainoastaan kristillisyyden ulkokuoren, pysyy itsekkäisyys siinä mahtina, jolla on suurin sananwalta, niinpä, on warsinainen koossa pitäwä woima, ei ainoastaan eri kansojen waltiollisissa wäleissä waan kansalais-yhteiskunnassakin, jopa itse perhe-elämässä. Se erottaa senwuoksi toisistaan „maailman waltakunnan" ja „Jumalan waltakunnan", eikä suinkaan edellisessä moiti ulkonaisen pakon käyttämistä. Tuskinpa sentähden kristittykään waltiomies, omaa maatansa ja kansaansa edustaessansa, woi asettua muulle kuin tämän itsekästen etujen kannalle, milloin nämä joutuwat auttamattomaan ristiriitaan toisten kansain etujen kanssa; siitä puhumattakaan, ett'eiwät kristin-opin yleiset siweyslait mitenkään riitä häntä erikoistapauksissa oikealle ohjaamaan.

Enemmän kuin yllä esitetyssä, tulee Snellman'in filosofiallinen, antiikin käsitystä lähenewä kanta kentiesi esiin siinä ylenmääräisessä „waltion" korottamisessa, joka yksilölle ei yhteiskunnan ja waltion ulkopuolella myönnä paljo mitään merkitystä. „Elämäkerran" kirjoittaja arwelee tämän saawan selityksensä siitä että „Sellman oli pienen ja heikon kansakunnan jäsen" (siw. 346). Tuo tuntuu hywinkin etsityltä, warsinkin kun toinen selitys on löydettäwissä paljoa lähempätä. Näyttäapä pikemmin siltä kuin olisi Snellman, Waltio oppiaan kirjoittaessaan, wälisti kokonaan unohtanut oman pienen kansansa, niin halweksiwaisesti hän puhuu yleensä pienistä kansakunnista, ylistäen waltiollisesti omintakeisten kansallisuuksien merkitystä. Hänen kantansa on tässä ilmeisesti sama kuin bismarckilaisen suurpolitiikan, jonka kourissa alkanut 20:s wuosisata yhä huokailee.

Lopetamme nämä mietteet sillä toiwomuksella, että „walittujen teosten" kustantaja toimittaisi Waltio-opin julkisuuteen eri kirjana, koska se siten saisi laweamman lukijakunnan. Tätä se ansaitsisi jo suomennoksenkin takia, joka on suurta waiwaa ja taitoa kysynyt sekä tarjoo lause-muotonsa ja sanawarastonsa kautta paljo oppimista.

E. S. Y.-K.

*) Molemmat suomeksi „walituissa teoksissa."

Wenäjältä.

— **Ruttoako?** Kaukasian siwilihallituksen päällikkö on sähköteitse ilmoittanut sisäasiainministerille, että Batumissa on lokak. 27 p:nä eräs kaupungin asukkaista kuollut ruttoa muistuttawiin taudin-oireisiin sekä että myöhemmin on tawattu toinen sairas, jonka sairaus muistuttaa ruttoa. Tämän johdosta on kaupungissa ryhdytty tarmokkaihin warokeinoihin.

Waikka tutkimusten kautta on saatu selwille, ettei ole aihetta luulla tautia rutoksi, on Wenäjän ruttokomissioon kuitenkin määrännyt, että Batumissa lähtewissä laiwoissa on toimitettawa tarkastuksia ja että myöskin kaupungista rautateitse lähtewiä henkilöitä on walwottawa. Muihinkin toimenpiteisiin ruttoa wastaan on ryhdytty.

— **Kanne ruhtinas Meshtsherskiä wastaan.** Mikäli „Nowosti" tietää, on erästä pietarilaista asianajajaa, joka nykyään wain harwoin esiintyy oikeudessa, pyydetty ottamaan ajaakseen kaksi oikeusjuttua ruhtinas Meshtsherskiä wastaan tämän lehdessään julkaiseman kirjoituksen johdosta, jossa panetellaan Pietarin ylempäin naiskurssien oppilaita. Toisessa jutussa on kantajana erään oppilaan isä, toisessa taas erään toisen oppilaan mies, joka on ammatiltaan lääkäri.

Mainittu lakimies on suostunut pyyntöön, joten siis asia tulee kohta esille oikeudessa.

Ulkomailta.

Etelä-Afrikassa.

Englantilaiset taasen kärsineet suuren tappion.

Lontoo, marrask. 2 p. Kitchener ilmoittaa Pretoriasta: Buurit hyökkäsiwät Pearssonin kolonnan jälkijoukkojen kimppuun Bethelin pohjoispuolella ja walloittiwat kaksi tykkiä. Jälkijoukkojen päällikkö kaatui. Englantilaiset menettiwät 66 miestä kuolleita, joukossa 8 upseeria ja 169 miestä haawoitettuja, joukossa 13 upseeria.

Myöhemmin.

Lontoo, marrask. 2 p. Kitchener ilmoittaa buurien hyökkäyksestä englantilaisten päälle wielä seuraawaa: Ewersti Barter, joka Etelä-Afrikan poliisijoukkojen kanssa riensi auttamaan Pearsonin kolonnaa, ilmoittaa että jälkijoukon päällikkö kuoli saamistaan haawoista. Englantilaiset menettiwät 66 kaatunutta, niiden joukossa 8 upseeria sekä 164 haawoitettua. Sekä englantilaiset että buurit taisteliwat tarmokkaasti. Buurien tappiot ilmoitetaan olleen suuret.

Tanska ja Yhdyswallat kaupoissa.

Lontoo, marrask. 2 p. Kööpenhaminasta ja Washingtonista saapuneet sähkösanomat wakuuttawat että Tanskan Länsi-Indian saaret owat myydyt Yhdyswalloille.

Lihungtshang on todella sairaana.

Peking, marrask. 2 p. Ulkomaalaiset lääkärit, jotka hoitawat Lihungtsangia, selittäwät, että hänen tilansa yhtänäisen werenwuodon tähden on hywin arweluttawa.

— **Saksalaiset suuttuwat.** Chamberlainin tunnettu puhe, jossa hän syyttää muita kansoja wielä suuremmista julmuuksista sotia käydessään kuin mitä Englanti muka koskaan woi harjoittaa, on Saksassa herättänyt suuttumusta. Greifswaldin yliopiston professorit ja yliopilaat paniwat tk. 25 p. koman protestin Chamberlainin puhetta wastaan. Siinä sanotaan: „Me torjumme suuttumuksella sen häwäistyksen, jonka Chamberlain on Saksan kansaa wastaan wiskannut werratessaan 1879—71 sodankäyntiä englantilaisten sodankäyntitapaan."

— **Uudistuspuuhat Tanskassa.** Oikeusministeri Alberti on folketingille esittänyt lakiehdotuksen oikeuslaitoksen uudistamisesta ja opetusministeri Christensen lakiehdotuksia seurakuntain järjestämisestä. Jokaiseen seurakuntaan Tanskassa olisi perustettawa kunnallisneuwostot, joihin kaikilla 25 wuotta täyttäneillä miehillä ja naisilla olisi sekä aktiiwinen että passiiwinen waalioikeus. Toinen opetusministerin lakiehdotus sisältää, että jos wähintäin 20 perhettä eroo kansalliskirkosta ja perustawat oman waalikunnan, niin tämä waalikunta, jos se kokoontuu miehen ympärille, joka täyttää kansalliskirkon papille asetetut waatimukset, tunnustetaan kansalliskirkon jäseneksi. Samalla annetaan määräyksiä siitä, millä ehdoilla tämänkaltaiset seurakunnat saawat kirkkoja käyttää.

— **Mormooni-presidentti Lorenzo Snow,** mormooni-kirkon wiides presidentti, on näinä päiwinä kuollut Salt Lake Cityssä Utahissa 84 wuoden ikäisenä. Wainaja kuului niihin mormooneihin, jotka w. 1848 muuttiwat Illinoisista Kananiin Suolajärwen rannalla. W. 1855 perusti hän sinne Brigham Cityn kaupungin, jossa oli alussa wain 50 perhettä. W. 1896 walittiin hän mormooni-kirkon presidentiksi, toimi, jota hän on hoitanut hywin tarmokkaasti. — Wainaja jätti jälkeeensä tawattoman monilukuisen perheen. Lienee tuskin maata, jossa ei asuisi ainakin joku hänen jälkeläisistään.

— **Eläintenkesyttäjä Durowin kujeita.** Kautta koko Wenäjän kuuluisa eläintenkesyttäjä ja ilweilijä Anatoli Durow on äskettäin tehnyt tepposet, kääntäen koko Sewastopolin kaupungin mullin mallin. Durow eläimineen antoi wierailunäytäntöjä kaupungin sirkuksessa. Erään kirjapainon omistaja lähetti lokak. 26 p:nä kaupunginpalwelijan perimään Durowilta erästä wanhaa welkaa, jonka tämä lupasikin maksaa näytännön päätyttyä. Kun „karhu" ei kuitenkaan siihen suostunut, waan alkoi panna hänen eläimensä ulosmittaukseen, laskikin Durow ne kaikki wapaalle jalalle ja antoi kaupunginpalwelijalle aimo selkäsaunan. Paikalle kertyi suunnaton wäkijoukko, ja eläimiä ei poliisi saanut kiinni kaikista ponnistuksistaan huolimatta. Durow on wedetty edeswastauksseen yleisen järjestyksen ja rauhan rikkomisesta.

Luettelo

Joensuun postikonttoriin Lokakuun ajalla saapuneista, wielä ulosottamattomista kirjeistä:

Yksinkertaisia kirjeitä:

Ruusa Aaltonen, X. Лязятулину, Matts Björman, Matts Finni, Conni Ciowanni, Celasch Giowanni, Hakewalle E. H., Jisakki Haapalainen, Manta Heinonen, M. Heiskanen, Heikki Hiltunen, Aro Hoffren, Heikki Huowinen, Kalle Huttunen, Alpiin Immonen, Emilja Jansson, N. R. Jantunen, Gustawa Järwinen, Anna Kinnunen, Swen A. Kristianson, J. A. Koponen, O. Kopponen, Max Krook, F. Kuusinen, Hilma Leppänen, Karl Lindqwist, W. Lintula, Kalle Luukkonen, Neidit M. 23 w., S. 21 w., 18 w., Kaarle Mantila, Johan Mört, Gust Mäkelä, Karl Niemonen, Antti Mustonen, L. Pirhonen, O. Ollikainen, Otto Owaskainen, Edw. Riikonen, Karl Reuman, Selma Ruottinen, August Röök, Edw. Tammelin, P. Tijainen, Mikko Tanskanen, Anna Tukiainen, A. Tikkanen, Petter Sörman, S. Suominen, E. H. Simpura sisäänk., Juho Wäkiaho, Gust. Wirta, Ida Wartianen.

Ristisiteitä:

Richard Hulkko, J. A. Koponen, Schreele, Antti Soininen.

Takaisin tulleita kirjeitä:

Yksinkertaisia:

J. W. Slawin, Juho Kettunen, Mimmi Hänninen, Karin Härkönen, Emil Kasurinen, Ida Kakkunen, Etwart Karttunen, E. Kilpeläinen, Kalle Kinnunen, Heikki Korppi, Juho Leminen, A. W. Markkanen, Mikko Matilainen sisäänk., Juho Pouta.

Joensuun postikonttorin tulewalla osastolla 4 p. Marraskuuta 1901.

A. Österholm.

Wenäjän kurssi

on tänään 2: 67,30 — 2: 66 2/5

Ulkomaan kurssit.

	M. p.	M. p.
Lontoo a/v	25: 30	25: 18
3 kk.	— —	25: —
Pariisi a/v	100: 70	100: —
3 kk.	— —	99: 30
Antverpen a/v	100: 60	99: 80
3 kk.	— —	99: 10
Hampuri a/v	124. —	123: 40
3 kk.	— —	122: 40
Lybekki a/v	124: —	123: 40
3 kk.	— —	122: 40
Berlin a/v	124: —	123: 40
3 kk.	— —	122: 40

Hemmoteltuja lapsia.

Kuuluisa ranskalainen lainoppinut, waltiollinen kirjailija ja ihmistuntija Laboulaye, on kerran kuwaellut hemmoteltua lasta. Tämä kuwaus on niin tosi ja paikkansa pitäwä, että sen lukeminen tuottaa hyötyä niin kauwan kuin hemmoteltuja lapsia on olemassa — mikä walitettawasti tulee tapahtumaan maailman loppuun asti.

Hemmoteltu lapsi! En tunne ikäwämpää sanaa koko kielessämme — sanoo Laboulaye. Hemmoteltu lapsi on sellainen lapsi, jolle kaikki on luwallista ja johonka niin sanoen istutetaan itserakkautta. Häntä opetetaan kaikissa asioissa ja elämänwaiheissa pitämään itseänsä päähenkilönä, hänelle on luwallista pitää äitiänsä palwelijattarena ja isäänsä ikäwänä koulumestarina.

Millainen kiitollisuus tulee wanhempien osaksi tällaisesta mielettömästä heikkoudesta ja löyhyydestä? He saawat palkkaseen ainoastaan wälinpitämättömyyttä ja halweksimista. Ei mikään ole niin tällaisen itserakkaan lapsen mieleen kuin walta äitinsä ylitse — äiti on ensimäinen, joka sortuu tästä, mutta walitettawasti ei wiimeinen. Hywin monen ihmisen täytyy kärsiä tällaisen henkilön oikuista ja itsekkäisyydestä.

Äidin paras hywe on wakawuus ja johdonmukaisuus. Hän ei woi paremmalla tawalla osoittaa äidinrakkauttansa kuin poikaansa ja tytärtänsä ankarasti kohtelemalla kun he tekewät pahaa. Hän on lastensa näkywäinen omatunto: jos hän näyttää löyhyyttä lapsiaan kohtaan niin turmeltuu näitten omatunto. Aina oikeutta harrastaminen on äidin ensimäinen welwollisuus. Älä puhu kanssani hänen walitukseestansa ja wuodatetuista kyynelistä — tämä kaikki on ainoastaan heikkoutta. Todellinen ja oikea äidinrakkaus on yhtaikaa ankara ja lempeä; se kehoittaa hywään eikä kärsi pahaa ja siitä syntyy sekä äidin että lapsen onnellisuus.

Mutta ei ole kylliksi säilyttää tätä waltaa lapsiensa ylitse, täytyy myöskin kaswattaa heitä ilman arkuutta, täytyy opettaa heitä elämään raitista, ennemmin waiwaloista kuin mukawaa elämää. Täytyy totuttaa heitä warhain aamuisin nousemaan ja kohta työtänsä alkamaan. Wanha sananlasku sanoo: että warhainen nouseminen tuottaa terweyttä, onnellisuutta ja wiisautta. Jos näin halwalla hintaa woi ostaa tällaisia etuja, on totisesti rangaistawaa jättää tällainen tilaisuus käyttämättä.

Jos tahdotte että poikanne kaswaisiwat kelpo miehiksi ja tyttärenne oiwallisiksi naisiksi, niin teidän jo kehdosta alkaen tulee istuttaa heihin kaikkien niiden teeskenneltyjen tarpeitten halweksiminen, jotka tähän aikaan owat niin yleiset. Lasta pitää kodissa kaswattaa wakawuudella — tämä on taattu keino hänen tulewaan onneensa ja menestykseensä.

Sieltä ja täältä.

— **Saksalaista teaatterisensuuria** kuwaa seuraawa kasku, jonka „Berliner Tageblatt" kertoo tositapauksena:

Kirjailija: Herra hallitusneuwos, tässä olisi muuan kertomus tarkastettawaksi, jonka aijon piakkoin esittää eräällä näyttämöllä.

Sensori: No, lukekaahan se minulle. (Kirjailija rupeaa lukemaan).

Sensori: (Keskeyttäen): Warsin hauskaa! — Ohoo! — He he he! Se ei mene läwitse! — Erinomaista! — Ei millään muotoa! — Mikä sukkeluus! — Ohhohhoh! — Loistawaa! Loistawaa! — Mutta se ei totisesti mene läwitse!

Kirjailija: No, hywäksyttekö, herra hallitusneuwos?

Sensori: Mutta mitä ajattelettekaan? Sehän sotii yleistä moraalia wastaan siinä määrässä, ettei pahempaa woi ajatellakaan. (Itseksseen: Mainio kirja! Mainio kirja!)

Kirjailija (tekee lähtöä; surullisesti): Niinpä siis sulkeudun suosioonne.

Sensori: Seis, nuori ystäwä Etteko tahdo omistaa minulle kirjaanne?

Kirjailija (ällistyneenä): Mi — mitä?

Sensori: Ja kirjoittakaa siihen omistuksenne? Minä kokoilen nykyisten kirjailijain nimikirjoituksia. — Jaa, tuhannen kiitosta! Hywästi, rakas ystäwäni, hywästi!

Uusi Satulasepän ja Verhoilijan liike
Joensuussa.

Myy hyvistä aineista valmisettuja **hevosvaljaita, kapsäkkiä, laukkuja ja patjoja.** Myöskin vastaanotan ajanmukaisesti valmistaakseni ikkunaverhoja, markiissia, huonekalujen päällistämistä, lattiamattojen pingoitusta y. m. W. Granskogin perillisten talossa

M. Heikkinen.

Kuulutuksia.

Maanantaina

tämän marras. 18 p:nä klo 10 e. pp. Rääkkylän kunnanhuoneella pidettäwässä wäliaikaisessa kuntakokouksessa:

1) Walitaan Rääkkylän ja Tohmajärwen pitäjien rajanaukaisutoimitukseen kunnan puolesta asiamies.

2) Päätetään kunnanhuoneen lämmittämisestä.

Rääkkylä 2/11 1901.

Onni Hirwonen.

Kuulutus.

Tämän marraskuun 11 p:nä klo 3 i. p. Kemien kansakoululla pidettäwässä kuntakokouksessa walitaan kihlakunnanoikeuden lautamiehehdokkaat wuorollaan eroawien lautamiesten M. Nupposen, E. Käihkön, K. Malisen ja H. Sormusen sijaan.

Tohmajärwellä marraskuun 1 p:nä 1901.

J. Koiwisto.

Kun allekirjoitetun maille on ilmaantunut 21 wierasta lammasta, niin pyydän niiden omistajain hetimiten hakemaan ne luotani maksamalla niiden hoidon ja tämän ilmoituksen.

Antti Waris,
taloll. N:o 27 Hammaslahti.

Huutokanpposa.

Huutokauppa.

Julkisella huutokaupalla, joka toimitetaan täkäläisellä huutokauppahuoneella keskiwiikkona ensi tulewan Marraskuun 13 päiwänä klo 12 päiwällä myydään suutari Herman Zittingin konkurssipesään kuuluwa talo ja tonttu N:o 4 Joensuun kaupungin 67 korttelissa wanhan asemapiirroksen mukaan, josta halullisille ostajille täten ilmoitetaan.

Joensuun raatihuoneella Lokakuun 28 p. 1901.

Huutokauppahuoneen puolesta:
Ernst Hällström,
w. t.

Huutokauppa.

Julkisella wapaehtoisella huutokaupalla, joka toimitetaan talollisen Juho Wannis-wainajan talosta Tohmajärwellä Onkamon kyläsä tilalla N:o 14 kuluwan Marraskuun 15 p:nä kello 10 e. pp. myydään enimmän tarjoawalle alaikäisten lasten tawaraa: 1 neljästalwi tammahewonen, 1 lypsäwä lehmä, 1 hieho, 1 härkäwasikka, 2 lammasta, 1 sika, ynnä kaikellaista taloustawaraa, joka täten halullisille ostajille ilmoitetaan. Tohmajärwen Onkamossa 2 p:nä Marraskuuta 1901.

Lauri Pirhonen,
lasten holhooja.

Kuulutus.

Julkisella pakkohuutokaupalla, joka perjantaina tulewan Joulukuun 6 päiwänä kello 12 päiwällä toimitetaan itse tilalla, myydään, ell'ei maksua sitä ennen tapahdu, tahi muuta laillista estettä wäliin tule, talollisen Pekka Antinpoika Lehikoisen omistama yksi neljäsosa Hanhiwaaran perintötilasta N:o 36 Juuan pitäjän Ahmowaaran kylässä, maakauppias Olli Ryynäsen ja hänen waimonsa Anna Kaisa Hilosen ulostuomitun saamisen suorittamiseksi, josta täten yleisölle, welkojalle ja welalliselle tieto annetaan sekä kaikille muille, joilla on kiinnitys tahi muutoin panttioikeus tähän tilaan, kuin myöskin niille, joilla on muu, etuoikeudella ulosmitatusta kiinteistöstä maksettawa saaminen, ilmoitetaan, että Ulosottolain määräämä keskustelu welkojain waatimuksista ja myyntiehdoista tapahtuu samassa paikassa ja samana päiwänä kello 10 aamulla, jossa tilaisuudessa asianomaisten tulee oikeuttansa walwoa ja saamisensa minulle, huutokaupan toimittajalle, wiimeistään ilmoittaa. Pielisjärwen kihlakunnan Kruununwoudinkonttorissa, Lokakuun 28 p:nä 1901.

Ludwig Stenius.

Kuulutus.

Julkisella pakkohuutokaupalla, joka lauwantaina tulewan Joulukuun 14 päiwänä kello 10 päiwällä toimitetaan tilalla N:o 23 Wuonislahden kyläsä Pielisjärwen kuntaa, myydään, ellei maksua sitä ennen tapahdu, tahi muuta laillista estettä wäliin tule, talollisen Olli Newalaisen ja hänen waimonsa Stiina Newalaisen omistamat perintötilat, nimittäin koko edellämainittu tila N:o 23 ja puoli tilaa N:o 7 molemmat Pielisjärwen pitäjän Wuonislahden kyläsä, Suomen Hypoteekkiyhdistyksen tiloihin kiinnitetyn ja ulostuomitun saamisen suorittamiseksi, josta täten yleisölle, welkojalle ja welalliselle tieto annetaan sekä kaikille muille, joilla on kiinnitys tahi muutoin panttioikeus tähän tilaan, kuin myöskin niille, joilla on muu, etuoikeudella ulosmitatusta kiinteistöstä maksettawa saaminen, ilmoitetaan, että Ulosottolain määräämä keskustelu welkojain waatimuksista ja myyntiehdoista tapahtuu samassa paikassa edellisenä päiwänä kello 4 iltapäiwällä, jossa tilaisuudessa asianomaisten tulee oikeuttansa walwoa ja saamisensa minulle, huutokaupan toimittajalle, wiimeistään ilmoittaa. Pielisjärwen kihlakunnan Kruununwoudinkonttorissa, Lokakuun 28 p:nä 1901.

Ludwig Stenius.

Vuokralle annetaan.

Tiistaina tämän Marraskuun 19 päiwänä annetaan enimmän tarjoojalle wuokralle Rääkkylän pitäjän Onkamon ja Niemisen kylissä olewat Pentti Hirwos-wainajan alaikäisen tyttären tilaosuudet wiideksi wuodeksi: kello 10 e. pp. 1/4 osa tilasta N:o 20 Onkamossa ja kello 1 j. pp. 1/8 osa tilasta N:o 2 Niemisessä. Toimitus pidetään molemmilla tiloilla paikalla, ja on wuokraajan sitouduttawa täyttämään ne ehdot, jotka toimitustilaisuudessa lähemmin ilmoitetaan; allekirjoittanut pidättää itselleen oikeuden joko hywäksyä tahi hylätä wuokratarjoukset.

Niemisessä 2 p. Marras. 1901.

H. Karppi,
alaikäisen holhoja.

Wapaaehtoisella huutokaupalla myydään ensi Marraskuun 13 p:nä kello 10 a. p. Hammaslahdella tilalla N:o 21 hewosia, lehmiä, sikoja, lampaita, wasikoita, heiniä, olkia, kärriä ja rekiä, silppu- ja tuultokoneita y. m. irtaimistoa.

Olli Kokko.

Myytäwänä.

Nyt tullut

Naisten mustia ja värillisiä

Leninkikankaita

O. Korhosella.

Bomaseita, Turkin päällyskankaita ja kaulusnahkoja

O. Korhosella.

Suomalaisia

Kummikalossia

ja

Miesten talvihattuja.

Norjan ja Skotlannin

Silliä

myöpi **O. Korhonen.**

Uusi Maailmankartta
122 × 82 cm. suuruinen.
Hinta 6 mk.

Tämän kartan, josta lähemmin on ilmoitettu tekstissä, tarjoaa Karjalatar polkuhinnasta **1 markasta 75 pennistä** kaikille niille, jotka tilaavat lehteämme tulevaksi vuodeksi.

Kartta
on 8:lla värillä painettu ja aivan valmis seinälle ripustettavaksi. Sopiva myös seinäkarttana kouluissa käytettäväksi.

Heiniä ja **Kauranolkia**
myy **F. Neppenström.**

Uudempi mallisia Ikkunan kartiinia
koneen kanssa
myöpi **J. Nousiainen.**

Hywää Juu'anwuoren kalkkia
myytäwänä tehtaalla ja kotonani.
N. Tuonanen,
taloll. N:o 9 Juuka, Polwijärwi.
Tehtaan omistaja.

Villa-lankoja
myy **F. Neppenström.**

Huomatkaa!

Olen täyttänyt warastoni kaikenlaisilla koti- ja ulkomaalaisilla kankailla

joita myyn summissa ja wähittäin erittäin halwalla hinnalla.

Huom.! Erittäin sopiwaa palweluswäellä ostaa halpoja kankaita.

W. A. Ipatoff.

Ilmoituksia.

Maanwiljelyskoulun käynyt

ja useamman wuoden sekatawarakaupassa palwellut, äskettäin nainut mies haluaisi sopiwaa tointa. Ne arwoisat herrat liikemiehet, jotka tämän hnomioonsa ottawat pyydän ilmoittamaan nimimerkillä R. Paikkaa haluawa, Wärtsilän asema.

Talvikukkia

Ewankelinen joululehti, sisältää useitten pappien ja opettajien kirjoituksia. Lehdessä on 16 suurta, kuwallista siwua; kansikuwa wärillinen. Sisältö waihtelewa, opettawainen. Hinta **35 penniä** kappale Tilattawa ennen Marras. 18 päiwää osoitteella: **Opettaja Akseli Korpinen, Loimaa.**

(Mikk. 4 k.)

Wakuuttaa hewoset
Turun Hewoswakuutusyhtiössä.

Yhtiön nyt woimassa olewien säänntöjen mukaan tekee wuosimaksu 100 markan wakuutusarwosta tai osa siitä marraskuussa 40 p:iä sekä joulukuussa ainoastaan 20 p:iä paitsi tarkastuspalkkiota.

Asiamies.

(Turunl.)

Alituinen warasto
Kaikenlaisia huonekaluja
P. Kainulaisella Joensuussa.

Huom.! Tilattaessa valmistetaan myös uusimpien kuosien ja tilaajien waatimusten mukaan.

Liimattuja - - - - -
Ikkuna-paperia
Joensuun Kirjap. O.-Y. Paperikaupassa.

Kirjapaino
wälmistaa nopeasti ja mitä kohtuullisimman hintalaskun mukaan kaikenlaisia
Paino-töitä.

Kirjansitomo
joka on warustettu ajanmukaisilla koneilla ottaa kirjoja sidottawaksi, karttoja kiillotettawaksi, tauluja kehystettäwäksi. Tehdään kaikenlaisia kotelotöitä sekä wiiwoitetaan ja sidotaan tilauksen mukaan
Kontto-, Päiwä- ja Tilikirjoja.

Joensuun Kirjapaino-Osakeyhtiö

Painon paperiwarastossa on monenlaisia kausumus-, kihlaus- ja nimi-
Kortteja.

Useamman lajisia Taulun **Kehyslistoja** on warastossa.

Paperikaupassa
myydään todella halwalla hinnalla:
Posti-, kirjoitus-, konsepti-, piirustus-, silkki-, kardusi-, imu-, kääre- y. m. Paperia
Koulu- ja kirjoitustarpeita.
Kirjeenkuoria monta lajia.
Kontto-. päiwä-, tasku-, pöytä- ja wastekirjoja.

Nahkakauppa.

Suomalaisia **lapikaswuotia, lapikkaita, lipposia, mustia nauhakenkiä, patinkoita, kummikalossia, rukkasia, nahkurin kalkkia ja woitteita. Päällisnahkaa** ja **neuloksia** y. m.

A. Hindikka.

Ostan kaikenlaisia metsän ja lammas-Nahkoja
sekä
lintuja
täällä sekä Nurmeskauppalassa
W. A. Ipatoff.

Waaleanruskea pienenläntä koira, jolla on walkoiset etukäpälät ja turwassa walkoinen pilkku, on Liperistä otettu kiinni. Omistaja saapi sen Joensuusta

K. Haapalaiselta.

Tuwan ja tallin
wuokraa waikka nyt heti kunnollisille hewosmiehelle
Aug. Kilpi.

Huom.! Rehellinen ja työhön kykenewä hewosmies saa työtä samalta melkein ympäri wuoden.

Hienoja parkkia
ostaa Joensuussa
T. Wehwiläinen,
nahkuri A. Hindikan talossa.

— **Walmiita** —
Ruumisarkkuja,
Nahkapohja-keinutuolia ja **warwituolia**
sekä kaikenlaista ammattiini kuuluwaa työtä tilauksen mukaan. Hinnat kohtuulliset.
K. Haapalanen,
puuseppä Joensuussa.

Ylemmän kansakoulun todistuksella siiwo rehellinen poika saapi palweluspaikan Joensuussa
J. Nousiaisella.

Huom.! Myös wanhempien lupa pitää olla.

Ruokamiehiä
ottaa kauppias Ipatoffin talossa.
Maria Mustonen.
Huom! Sisäänkäytäwä kadulta.

Huoneita ja **ruokaa**
matkustawaisille saatawana
O. Pitkäsen kahwilassa
kelloseppä Brunssin talossa.

Suomen Sähkösanomatoimiston Ilmoitusosasto
Helsingissä
vastaanottaa ilmoituksia
Karjalattareen
sekä kaikkiin muihin koti- ja ulkomaalaisiin sanomalehtiin.
Huom.! Kustannusarwioita, taksa sekä muita tiedonantoja ilmaiseksi

Karjalan radan Aikataulu,
Lokak. 14 p. toistaiseksi,
joka samassa osoittaa junain lähdön ja tulon eri päätypaikoissa

Kilom.	Wiipuri—Joensuu.		Posti-juna (II III)	Tawarajuna (III)
—	Wiipuri . .	läht.	6.50	
10	Tali . . .	„	7.11	
16	Karisalmi .	„	7.24	
23	Kawantsaari	„	7.39	
30	Hannila . .	„	7.54	
40	Antrea . .	tul.	8.14	
—	„	läht.	8.34	
48	Koljola . .	„	8.51	
60	Sairala . .	„	9.16	
66	Inkilä . . .	„	9.29	
78	Ojajärvi . .	„	10.00	
93	Hiitola . .	„	10.13	
103	Alho . . .	„	10.52	
113	Elisenvaara	„	11.13	
13	Ihala . . .	„	11.48	
138	Jaakkima .	tul.	12.04	
—	„	läht.	12 22	
152	Niva . . .	„	12.51	
160	Kuokkaniemi	„	1.08	
178	Sortavala .	tul.	1 44	7.45
—	„	läht.	1.54	11.45
207	Kaalamo .	„	2.53	1.56
217	Matkaselkä .	„	3.18	3.23
232	Pälkjärvi .	„	3.49	4.09
240	Wärtsilä . .	tul.	4.05	4.31
—	„	läht.	4.15	6.20
247	Kaurila . .	„	4.30	6.45
259	Tohmajärvi .	„	4.55	7.26
271	Onkamo . .	„	5.20	8.18
278	Tikkala . .	„	5.39	8.45
289	Hammaslahti	„	6.02	9.19
311	Joensuu . .	tul.	6.45	10.07

Joensuu—Wiipuri.		Posti-juna (II III)	Tawarajuna (III)
Joensuu . . .	läht.	6.50	2.10
Hammaslahti .	„	7.35	3.08
Tikkala . . .	„	8.04	3.44
Onkamo . . .	„	8.19	4.19
Tohmajärvi . .	„	8.44	5.02
Kaurila . . .	„	9.09	5.34
Wärtsilä . . .	tul.	9.23	5.49
„ . . .	läht.	9.33	6.09
Pälkjärvi . . .	„	9.50	6.34
Matkaselkä . .	„	10.21	7.25
Kaalamo . . .	„	10.42	7.59
Sortavala . . .	tul.	11.45	9.30
„ . . .	läht.	11.56	8.30
Wiipuri . . .	tul.	6.41	10.02
Wiip. Helsinkiin	läht.	10.03	
„	tul.	8.05	
„ „ pik. jun.	läht.	1.23	
„ „ „	tul.	9.30	
„ Pietariin	läht.	7.00	
„	tul.	11.27	

Rautatien tawara- ja asemakonttori pidetään auki klo 8—10, 11—1 ja 4—6 päiwällä.

Joensuun Kirjap.-Osakeyht. 1901